ANUL I. No. 152

6 pagini 3 lei

Duminică 29 August 1937

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4.84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Oamenii noştri în Franţa

Imi soseşte întîmplător un număr întîrziat (27 Iunie) din Action Française. Citesc:

«L'Ecole Française, această admirabilă publicaţie a lui Serge Jeanneret, defineşte în mod fericit fascismul: Fascismul e o doctrină politică pusă în practică şi erijată în sistem de d. Mussolini. El comportă un număr de principii care se află dealtfel aplicate în statele zise totalitare: Germania, Austria, Portugalia, Rusia şi în oarecare măsură, Turcia. El se caracterizează prin omnipotenţa statului, pe de o parte, în ordinea socială, pe de altă parte, printr'un partid care pune mâna pe aparatul guvernamental, partidul unic, ale cărui caractere originale au fost puse în lumină de d. Mihail Manoilescu».

Citez aceste rînduri nu fiindcă ar constitui o noutate. Nici fiindcă ar încununa cu cine ştie ce lauri o frunte de intelectual romîn.

Altceva vreau să spun. Franţa chiar cînd e de dreapta rămîne mult constituţională, parlamentară, republicană.

Chiar regaliştii dela Action Française au stat multă vreme la îndoială dacă trebue să accepte porecla de fascişti, care li dă de adversari ca o supremă injurie; şi dacă s'au hotărît în cele din urmă s'o suporte, şi să devină în ochii lumei reacţionari (desigur cel mai detestat cuvînt în Franţa !) au făcut-o cu rezerva ca prin «fascism» să se înţeleagă «o disciplină socială şi naţională binefăcătoare», sau, mai precis: «devotament pentru naţiune».

Libertatea e încă o zeiţă intactă în Franţa. De dictatură, cu greu se poate vorbi. Ideia de «partid unic», care vine în conflict cu zeiţa, e încă, pentru intelectualii francezi de treabă, — adică de dreapta — o sperietoare.

Totuşi, cartea profesorului Mihail Manoilescu a fost citită viu şi tot aşa comentată. Cea mai cultă ţară din lume a consacrat pe autor ca pe teoreticianul european al partidului unic, — aşa după cum pînă acum fusese recunoscut ca teoretician al corporatismului.

O dovadă în plus constitue rîndurile mai sus citate din Action Française, — care, încă odată, nu e pentru partidul unic

La noi câţi intelectuali, şi cîte publicaţii, fie ele şi de stânga, s'au ocupat — măcar negativ — cu problema? Cîte înjurături, dela oameni care nici n'au văzut cartea la faţă; cîte mistificări asupra omului, din opera căruia n'au citit un rând?

Bine că cel puţin citesc francezii... Şi ne spun şi nouă din cînd în cînd ce oameni mai ştiu să gîndească în ţara românească.

E adevărat, mai e o Franţă... Franţa lui Oulmont, dela nu ştiu ce revistă salonardă parisiană, pe care la Paris Grigutză Filipescu-Mătură (care cînd nu bîlbîie, ştie franţuzeşte, o adorabilă franceză băcăoană !) îl invită la dejun, la bufetul dela Galeries Lafayette, şi-i vorbeşte de Romînia. Din franţuzeasca lui Grigutză, francezul înţelege că e mare orator romîn şi mare fost ministru.

Buna Vestire a reprodus, şi a fost cea mai mare distracţie bucureşteană de vară, articolul recunoscătorului Oulmont, din necitita revistă, în care imensul cretin, numit în presă şi Canalia cu blazon, era dat drept strălucit «fost ministru român».

Intreb

de cînd «fost prefect» se traduce pe franţuzeşte cu «fost ministru»?

Intr'un număr anterior al revistei franceze, acelaş Oulmont vorbea (am citit cu ochii mei) despre «un mare discurs dela senat» al aceluiaş cretin, cînd se ştie că acesta nici nu deschide gura în senat, fiind făcut de marele său tată numai cu condiţia să iasă gîngav. Ca vorbind, să nu-l facă de ruşine. (E punctul unde marele Filipescu s'a 'nşelat, fiindcă şi aşa îl face).

Dar să lăsăm morţii, şi să ne întrebăm marea prietenă, cînd are de gînd să nu-şi mai bată joc de noi?

Ori vrea să-şi bată joc de cretin? Bine, dar de acesta ne batem noi!...

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

SCAUNUL DUHOVNICESC

de preot **ILIE I. IMBRESCU**

Lumea este greu bolnavă. O ştim bine cu toţii. Ba, de atâta slăbiciune a minţii şi zăcare a conştiinţii, s'au molipsit şi îmbolnăvit mulţi şi dintre doftorii sufletelor. Acuma boala ca boala, dela păcat venind, tot ar mai avea leac. Dar nenorocirea cea mare este tocmai de leacul cel mai bun, fiindcă-i dumnezeesc, fug aproape cu toţii. In primul rând tămăduitorii. Adică ierarhia bisericească, dela arhierei până la diaconi. Leacul minune este SPOVEDANIA.

Cel mai direct, PRACTIC, şi singur mijloc de îndreptare a lumii şi, drept consecinţă, de înfrăţire a ei, este această TAINA SFANTA a vărsării de lacrimi fierbinţi pentru spălarea păcatelor.

Toate împlinirile în această viaţă trebuie să pornească dela conştiinţă şi anume ca făcând «inima curată, ca să poată vedea pe DUMNEZEU». Atâta timp cât nu ne vom hotărî fiecare dintre noi, individual, să ne punem în cel mai perfect acord cu toate cele poruncite de BISERICA, în zadar vom alerga în stratosferă după pace şi bună învoire. Să pornim a ne reincreştina de aci, dela pocăinţă! Apoi vom avea toată autoritatea de a întoarce pe anglicani şi pe ceilalţi la ORTODOXIE.

Intr'adevăr înseamnă o mare cutezanţă din partea noastră ca, în numele «CREŞTINISMULUI PRACTIC», să hoinărim după drăcească slavă omenească prin cea lume, în schimb, acasă, călcăm cu picioare de vită peste ce avem cu adevărat mai sfânt. Adică, nu... «creştinism practic» (care poate însemna şi simonie, ghiftuială, etc.), ci cea mai smerită şi fidelă PRACTICA A CREŞTINISMULUI! Care, cum am spus, este posibil numai dacă începem totdeauna dela SCAUNUL DUHOVNICESC. Dela zdrobirea inimii în faţa împuternicitului martor al lui DUMNEZEU, care are «cheile împărăţiei» în exercitarea LEGARII ŞI DESLEGARII păcatelor celor ce vor să intre în bine-cuvântarea ei. Practică a spovedaniei, a cărei organizare metodică şi în duhul înţelepciunii şi al dragostei lipseşte cu desăvârşire din viaţa noastră. Că sunt oameni cari se spovedesc? Că sunt şi Preoţi cari fac aceasta? Că, oarecum oficial se ocupă şi «oastea Domnului» şi diferitele «frăţii», de o propagandă în acest sens? Toate acestea dovedesc tocmai ceiace susţin aici: BISERICA ORTODOXA ROMANA a lăsat pe un plan cu totul inferior cel mai puternic şi singur mijloc de îmbisericire a oamenilor, în schimb, a aşezat pe planul întâiu preocupări cari denotă multă slăbiciune omenească. Ori, ar fi timpul să se înceapă odată dela

(Continuare în pag. III-a)

TINERI COMUNIŞTI «ROMANI» REPREZENTATIVI

Israil Dukman, Zlota Sirota, **proprietara vilei, şi** *Isac Lehtman* **poetul tribului**

Invazia bestiilor hâde...

La Budachi Cordon, — ultimul popas românesc de pe ţărmul Mării Negre pentru un călător care i-ar face ocolul de la vest la est — a fost descoperită şi arestată nu de mult, de către autorităţile noastre poliţieneşti, o numeroasă bandă de conspiratori bolşevici. Ziarele româneşti de dimineaţă, ocupându-se de această afacere, publică reportagii detailate, însoţite de fotografii, în cari sunt examinate analitic, identitatea conspiratorilor, originea lor, profesiunea, antecedentele şi activitatea lor umanitaristă dinaintea şi din preajma arestării.

Un prim amănunt interesant: din trei zeci şi şase de arestaţi, nici unul nu e creştin, toţi sunt jidani. Şi toţi cu nume specifice: BUIUM, LETHMAN, DUKMAN, GRIMBERG, SNEIDMAN, PALTER, BRUHMAN, GOLDMAN, ITRAH, COIHMAN, HAIMOVICI, BRONŞTEIN şi aşa mai departe. Nume cari vă provoacă desigur aceiaşi repulsie ca vederea unor ploşniţi sătule.

Al doilea amănunt, verificat pe clişee: Sluţenia fizică a acestor bestii antropoide. Chipuri de porcine istorice, cu stigm negroide şi mongole, rasă hidoasă care, milenii de-a rândul, s'a hrănit — râmând — prin toate gunoaele Asiriei, Babiloniei, Sciţiei şi Poloniei. Obraze poncişe şi asimetrice de SLUVE, de RIFCE şi de SURE libidinoase, ale căror hoituri nu mai încap în strae de grase ce sunt şi ale căror priviri sunt mai viclene şi mai duşmănoase decât acele ale vulpilor prinse în cursă. Figuri de cekişti sanguinari, cari au făcut risipă orgiacă de sânge nevinovat de creştin, în anii de groază ce-au urmat surpării mândrei împărăţii ruseşti de odinioară.

Acolo şi-au îndeplinit însă satanica lor operă. Iată-i acum şi aici, adunându-se şi urzind plănuiri infernale în numele muncitorilor cari nici nu vor să audă măcar de numele lor blestemat, ascunşi prin vile luxoase, la ţărmul poetic al Mării. Iată-i strângându-se la un loc, în taină, sub indiferentele priviri de oae ale publicului, sub nasurile somnolente ale autorităţilor, numărându-şi gologanii, dispunând de conturi la «CEC» şi de cecuri veritabile la Banca Naţională, întărâtându-se reciproc la luptă, pregătindu-se să iasă la iveală ca nişte şacali în noaptea nenorocirilor noastre naţionale, pe care alţi jidani, în alte părţi ne-o pregătesc cu alte mijloace şi cu o infinită perversitate. Arestarea monştrilor? Se datoreşte unei simple întâmplări. Şi desigur că în timp ce noi ne omorim cu indiferenţa şi cu lucrăturile reciproce, sutimi de mii de şerpi de aceştia, tot atât de holbaţi, tot atât de sanguinari şi de laşi, dar poate numai ceva mai prudenţi, clocesc şi se desvoltă în zeci de mii de cuibare semănate de o mână nevăzută pe tot cuprinsul ţării. In cuibare confortabile de beton armat, în care se poate susţine un lung asediu, deoarece cu greu ar pătrunde în ele nu numai gloanţele de mitralieră, dar până şi obuzele.

Ei stau aşa dar acolo, se îngraşe, se împerechează, se «CULTIVA» şi ne pândesc cu perfidă privire de mâţă.

Şi pentru moment tac. Dar va fi suficient ca să se aprindă focul undeva la hotare, ca o mare calamitate publică să se abată asupra bietului Neam Românesc anemiat de trudă, de alcoolism şi de demagogie, pentru ca aceste fiare sanguinare să ne sară în spate, spre a încorona printr'o lovitură de forţă diavolească lor operă de năruire şi de moarte, urzită cu vicleşug şi edificată pe înaltă trădare.

Aşa s'au petrecut lucrurile şi peste Nistru; aşa în Ungaria; aşa în Germania; aşa în Spania, unde revoluţia a târât după sine războiul şi intervenţia străină. Aşa se petrec lucrurile în Polonia, vecina şi aliata noastră, în chiar momentul acesta. Fiindcă ar însemna să fim nişte naivi dacă am crede că ţăranii poloni sau ucrainieni sunt adevăraţii provocatori ai turburărilor de acolo. Nu, Ci ţăranii în chestiune sunt numai victimele şi ţapii ispăşitori după maniera israelită. Provocatorii şi beneficiarii turburărilor fiind exclusiv jidanii.

O a treia observaţie, nu mai puţin izbitoare: nici o legătură de simţire, de ideologie şi nici măcar de interes profesional, nu poate fi măcar cu putinţă între muncitorimea română şi sluţeniile componente ale bandei. Căci ar fi să insultăm grav biata şi cumintea muncitorime creştină, creatoarea umilă a toate ce se văd astăzi pe întreaga suprafaţă a Ţării, dacă am pune-o în aceeaşi oală cu aceşti hidoşi paraziţi cari de când i-a născocit Satana şi până astăzi, n'au trăit de cât din înşelăciune, din hoiturile civilizaţiilor moarte, din proxenetism, din furtişag tolerat şi din oroarea faţă de orice sforţare cinstită de a-şi agonisi existenţa.

In plus muncitorul român şi creştin, stă legat de nevoi la casa lui, unde trăeşte în respectul quasi-religios al ierarhiei familiare întemeiată pe sentimentul datoriei şi-al onoarei. El nu conspiră. In vreme ce şacalii adunaţi la vila SIROTA din Budachi ca ploşniţele într'o crăpătură de paiantă, sunt toţi mici burgheji, negustori, sau fii şi fiice de negustori şi de traficanţi, poate mulţi din ei furnizori ai Statului judeţelor şi comunelor. Şi să nu vă mire de loc faptul. Fiindcă statul actual, care nu se gândeşte la muncitori de cât spre a le stoarce cotizaţiile, a fost atât de abrutizat de virusul masonic, încât a fost adus să nu mai hrănească de cât pe cei ce îi urzesc pieirea şi pe slutele şi hâdele progenituri ale acestora. Progenituri a căror unică patimă este aceea de a trăi într'o promiscuitate de gusgani, de a lenevi şi de a conspira, în speranţa că odată şi odată tot vor ajunge să-şi potolească setea vampirică cu sânge nevinovat de creştin.

Suntem sortiţi prin urmare unei noui şi decisive invazii a acestor bestii hâde? Omenirea creştină să nu fi tras oare nici o învăţătură temeinică de pe urma atâtor teribile experienţe? Să nu mai existe nici o posibilitate de a izola şi de a face matematic inofensivi pe aceşti monştri sanguinari, astăzi mai ales, când semnele prevestitoare ale războiului iluminează cerul de toate părţile?

Iată câteva întrebări chinuitoare, cari nu pot rămâne fără răspuns.

NICOLAE BOGDAN

Inceputul sfârşitului

A căzut Santanderul. Telegramele agenţiilor de presă au anunţat simplu evenimentul. Şi totuşi la Santander s'a petrecut un fapt care depăşeşte, o cucerire militară obişnuită. Decând a fost distrusă faimoasa «centură de fier» care apăra poziţiile Oviedo-ului, se ştia că într'o bună zi va ceda şi Santanderul. Nimeni nu prevedea însă felul în care cădea. Sau, mai precis, modul în care a căzut. Santander-ul s'a predat. Intâmplarea aceasta, — pe care presa sărindăreană n'a prea comentat-o, — obişnuită poate în analele războaielor, marchează totuşi, drumul unei victorii de proporţii uriaşe. Nu mai este vorba aci de o simplă biruinţă de arme. Nu mai suntem în faţa unei cuceriri în plus.

Predarea Santander-ului înseamnează câştig de cauză pentru generalul Franco. Deacum, sfârşitul războiului este conturat precis. Nimeni nu se mai îndoeşte de victoria naţionaliştilor. 35 capitale, după căderea Santander-ului, aparţin armatelor naţionaliste. Doar 15 le-au mai rămas guvernamentalilor. Şi e bine să se observe un lucru. Dela începutul războiului până azi, naţionaliştii au cucerit mereu. Acei cari au pierdut sunt guvernamentalii. Şi nici nu se putea să fie altfel. Guvernamentalii, armatele guvernului din Valencia, sunt un simplu instrument de manevră al Moscovei. Komintern-ul a jucat o carte mare în Spania. A mizat pe biruinţa mondială a comunismului. Şi a pierdut. A pierdut pe calea armelor. A pierdut şi diplomatic. Santander-ul prezintă, însă, o altă pierdere. Infinit mai mare. Zace aci tâlcul poziţiilor pe cari le au armatele din Spania.

Franco, a avut, dela'nceput, o misiune. Generalul naţionalist lupta pentru o credinţă. Pentru Patrie. Pentru Spania. Pentru Spania aceea străbătută de frământări şi sângerări. Pentru Spania care-şi căuta, avidă, odihna. Şi nu şi-o putea găsi decât în vâltoarea furtunii de azi. Liniştea hispană nu putea fi câştigată decât într'o urişă ardere. Poporul Spaniol era flămând de linişte. Aştepta un ceas de Inviere. Şi trebuia să treacă prin sguduirea aceasta, prin răstignirea mare

Armatele generalului Franco luptau şi luptă pentru ideal care depăşeşte peisagiul geografic iberic, pentru a îmbrăca semnificaţii continentale şi mondiale. Două lumi se războiau acolo, în Spania. Lumea lui Christ şi lumea de catran a lui Antichrist. Şi nu puteau să învingă decât armatele cari şi-au înscris pe scuturi semnul Crucii. Nu puteau să biruie decât trupele cari au prezentat lumii fragmentul de epopee eroică al Alcazarului. Ceiace împlineau armatele naţionaliste nu era altceva decât acea uriaşă misiune încredinţată de Dumnezeu Spaniei, misiune de care vorbia, profetic în 1857, Edgar Quinet, în «Mes vacances en Espagne».

Spania, la 17 Iulie 1937, s'a aruncat în vijelia unei lupte care trebuia să schimbe la faţă întreaga lume. Spania a riscat întotdeauna, spunea Nietzsche. De data asta riscul hispan s'a întâlnit cu sublimul. Privirile tuturor naţiunilor au ancorat la ţărmurile iberice. Toate naţiunile luptau în Spania. Şi cele prezente efectiv şi cele absente aparent. Acolo nu învinge şi n'ar fi pierdut — dacă se întâmpla — Franco. Acolo nu învingeau şi nu pierd guvernamentalii.

Se trage hotar mult mai mare în Spania. Se contruiesc temelii mult mai uriaşe. E o luptă enormă, care nu putea fi purtată, nu putea fi girată, decât de enormitatea, de enormul poporului, a sufletului spaniol. Pentrucă măsura sufletului spaniol — după cum observa, în 1932, Miguel de Unamuno, în «Avant e après la revolution» — este enormitatea, enormul.

Dar să ne oprim. Şi să tragem o concluzie. Faptul de care vrem să ne ocupăm este predarea Santander-ului. Comentariile sunt inutile. Intâmplarea nudă este edificatoare. Până azi comunismul a pierdut, pe plan militar. Azi s'a predat. A cedat. A fugit. Rezistenţa morală, slabă dela început, s'a zdruncinat definitiv. La Santander, s'a predat Moscova. Comunismul a îngenunchiat. Stalin, întors cu privirile spre două fronturi, — Spania şi extremul Orient, — şi-a încheiat socotelile. Virtual comunismul s'a prăbuşit. Predarea Santander-ului sau începutul sfârşitului...

Valeriu Cârdu

O răspundere nebănuită

Suntem obligaţi să ne camuflăm gândul, să adoptăm, fie un scris parabolic, fie ironismul, fie metaforismul, pentru a fi cât mai ermetici, cât mai greu şi mai redus inteligibili. Asta, atunci când vrei să scrii despre «chestiile interzile», cari sunt atât de numeroase ca un arhipelag liparic, impracticabil.

Efectiv, presa de conştientă atitudine faţă de problemele cardinale a fost desfiinţată. Ceeace se practică acum în presă este meschinărie sau senzaţional epidermic. S'a sugrumat respiraţia grandioasă, vie, autentică a naţiei. Este inutilă toată instrucţia primară a satelor, dacă nu serveşte decât pentru lectura literaturii oficiale şi a chestiunilor de strâmt interes material. Robia prezentă, robie spirituală, în condiţiile în care există, e mai odioasă decât toate robiile de până acum ale neamului nostru.

Regimul excepţional, sub care trăim de 4 ani, ridică probleme de extremă gravitate. El reprezintă, după cunoştinţa tuturor, suspendarea unor drepturi constituţionale de supremă importanţă: garantarea libertăţii individuale, inviolabilitatea domiciliului, nesustragerea de la judecătorii săi legali, legalitatea pedepselor (art. 11—14 Constituţie), libertatea presei (art. 25), inviolabilitatea corespondenţei (art. 27), libertatea de întrunire, fără autorizaţie prealabilă, chiar sub cerul liber (articolul 28).

Acest sever regim excepţional nu este justificat decât «în caz de pericol de Stat» (art. 128).

Caracterul lui de excepţionalitate faţă de regula constituţională implică două lucruri: 1) o durată scurtă; 2) un efort eficace din partea guvernului, căruia i se acordă scutul acestui regim, de a înlătura pericolul de Stat. Ce constatăm însă? 1) Regimul persistă de 4 ani; 2) pericolul de Stat, în conştiinţa publică, nu există.

Şi atunci? Dacă pericolul de Stat persistă de 4 ani, urmează că guvernul a fost incapabil să-l jugulieze şi că a guvernat silnic, neconstituţional, fapt pentru care va trebui să răspundă sever în faţa neamului. Dacă pericolul nu există, urmează că a avut interese inavuabile de a guverna în întunerec, vinovat. Sau în ţara noastră, nu se mai poate guverna cu respectul legii fundamentale?

De ce ne ferim s'o recunoaştem? De ce nu înlocuim atunci ficţiunea legală? Să avem curajul viril, politic al reformelor vitale.

Alexandru Constant

Legiunea şi biserica creştină

de **MIHAIL POLIHRONIADE**

Discuţia raporturilor dintre naţionalism şi creştinism, pornită din coloanele gazetei noastre, a luat o amploare neaşteptată. Rând pe rând şi-au spus cuvântul, faţă de atitudinea d-lui Radu Dragnea, d-nii profesori Nae Ionescu, Dragoş Protopopescu, d-nii Toma Vlădescu şi Al. Al. Leontescu. Totuşi pentrucă discuţia a produs nedumeriri, şi pentrucă în mintea unor oameni de bună credinţă stărue anumite confuziuni, socotesc că unele lămuriri complimentare nu sunt de prisos. Dela început ţin să precizez că în ceeace priveşte latura dogmatică, teoretică a problemei, sunt întru totul de părerea d-lui profesor Nae Ionescu, părere expusă cu puterea dialectica, stringenţa logică, argumentaţia impecabilă ce-i sunt proprii. Da, între naţionalism şi creştinism nu există antiteză, naţionalismul nu constitue «o grea cădere în organizaţia care întrupează — cel păcat» cum pretinde d. Radu Dragnea.

Dar controversa — care mie mi se pare lămurită de d. profesor Nae Ionescu pe plan dogmatic — poate fi strămutată pe plan istoric.

Intr'adevăr discuţia s'a purtat până acum pe plan teologic, dogmatic. S'a vorbit despre naţionalism şi creştinism în abstracto.

Trebue să recunosc că acest plan mi-e inaccesibil. N'am nici pregătire nici interes deosebit pentru problemele de teologie. Deaceia voi purta discuţia în concreto, pe plan istoric, practic, actual. Creştinismul şi naţionalismul nu sunt numai două sisteme ideologice, ci şi două realităţi vii, două organizaţii.

Biserica creştină reprezintă aci pe pământ, de două mii de ani, cuvântul şi voinţa Domnului.

Legiunea reprezintă în România puţin pentru mine — nu numai forţa cea mai dinamică, mai hotărâtă, mai intransigentă ci însăşi viitorul naţionalismului românesc.

Care sunt raporturile dintre *biserică* — întruparea ideii creştine şi *legiune* — întruparea ideii naţionale? Iată chestiunea ce mi-o propun s'o discut! Dar Legiunea e o realitate recentă, biserica dimpotrivă o instituţie cu două mii de ani de istorie la spate. O reinemorare a antecedentelor istorice, a raporturilor dintre biserică, stat şi naţiune e cât se poate de instructivă în discuţia de faţă.

Contrazicătorii d-lui Nae Ionescu sunt foarte îmbibaţi de occidentalism şi —ierte-mi-se această constatare — oarecum necunoscători ai realităţilor noastre răsăritene. Pentrucă problema creştinism-naţionalism este specifică problematicei occidentale, catolice, ca şi problema stat-biserică, sau naţiune-biserică. Istoria răsăriteană, istoria ortodoxiei noastre nu cunoaşte asemenea opoziţii. La noi în răsărit biserică, stat, naţiune au mers în totdeauna mână în mână.

Dimpotrivă în Apus problema se pune cu totul altfel. Am arătat odată în coloanele «Bunei Vestiri» de ce. Imperiul roman apusean prăbuşindu-se, biserica catolică, papalitatea, a preluat la un moment dat majoritatea atribuţiilor imperiale, statale. Catolicismul n'a mai dat «Cesarului ce e al Cesarului», pentru bunul motiv că s'a substituit Cesarului. Din această substituire, din această confuzie de atribuţii religioase cu atribuţii civile şi politice, a ieşit un conflict care subzistă de mai bine de o mie de ani în Occident. Oridecâte ori statul occidental ajunge la un moment culminant intră în conflict cu biserica. Asta s'a întâmplat şi pe timpul regelui Henric al IV-lea şi pe timpul lui Carol Quintul, şi pe timpul lui Ludovic al XIV-lea, şi pe timpul lui Napoleon, şi se întâmplă şi pe timpul lui Hitler şi al lui Mussolini. Mai mult. In Occident nu numai biserica s'a amestecat în treburile statului, ci şi statul în treburile bisericii. Reforma, de pildă, a fost impusă în unele state occidentale de către monarh. Cazul lui Henric al VIII-lea Tudor în Anglia e eloquent. Asta din punct de vedere al relaţiilor dintre biserică şi stat în Occident. Din punct de vedere al relaţiilor dintre biserică şi naţiune şi ele sunt cu totul altele în Occident decât în Orient. Pe zi ce trece catolicismul s'a ierarhizat, s'a centralizat, s'a universalizat. O singură doctrină, o singură organizaţie bisericească, un singur papă. Pentru un catolic intransigent unica patrie, patria cea adevărată, e Roma, sediul papalităţii, sediul vicarului lui Dumnezeu pe pământ.

Să vedem acum situaţia în răsăritul nostru. Aci imperiul roman nu dispare ci se continuă timp de o mie de ani în imperiul bizantin

(Continuare în pag. II-a)

VINE CRACIUNUL

de NECULAI TOTU

În 11 Decembrie. In toate colțurile gării, vagoanele de clasa III-a au început a duce pâlcuri de studenți spre seminariile părintești. Nu le pasă de lipsurile de afară, nici de nopțile nedormite, nici de duhoarea din vagon.

— Pili, mult mai e...

— La revedere fraților, eu cobor la următoarea.

Un personal se hurducă tacticos pe o linie secundară din câmpia Bărăganului. [illegible]

[illegible] țelul cel mai apropiat. O zi seamănă cu alta, nimic nou, nimic extraordinar, douăsprezece ore de serviciu și 24 de [illegible]. De obiceiu însă lucrează mult mai mult, deoarece d. șef de gară e un om bătrân și obosește repede, iar celălalt impiegat are supărări familiare, [illegible] slujba. El, [illegible]

[illegible] De patru luni locuește în casa mică și veche a șefului de gară, unde a găsit și el o odăiță. Face economie de câteva sute de lei și de haine și de timp, dacă ar sta în sat la 4 km. departe de gară, cheltuiala ar' fi mai mare, în schimb trebue să suporte discuțiile între șeful și nevasta sa, trăesc bine dar se plâng și se acuză pentru că n'au copii... A cunoscut protipendada satului, preotul, învățătorii, sunt doi, Băcanul care e în acelaș timp și cârciumar și manufacturier, are o prăvălie universală și în fine, Polidor Costea, un țăran foarte bogat cu fumuri de moșier. Cel puțin două trei seri pe săptămână trebue să le petreacă în această societate de elită rurală, acolo vine și șeful lui, dacă ar lipsi Jănică, supărarea n'ar avea margini.

Vine Crăciunul... Ce greu îi va fi să petreacă sărbătorile printre acești străini. Nu poate lua permisiunea să plece acasă, n'are cine împlini serviciul și apoi... cheltuiala. Plătește taxele la facultate, cărțile, își face haine, mai trimite 500 de lei acasă. Vrea să fie om, să nu-i fie rușine când va pleca la primăvară să dea examenele. E sătul de priviri piezișe, de strâmbături de nas ale fetelor, de zâmbetul protector al portarului.

Dimineața următoare acelaș tren personal Nr. 4057 pufăie în gară. Peste noapte a înghețat. Un strat subțire de zăpadă a îmbrăcat ca de sărbătoare câmpiile întinse. Printre norii goniți repede se vede cercul palid al soarelui. Impiegatul era gata să ridice mâna cu semnalul de pornire, când se deschide ușa unui vagon și o mână flutură spre el.

— Lenuța, d-ra Hogaș, ce surpriză!

— Vezi d-le Jean, n'am uitat să mă uit în gara asta după d-ta. Am auzit că ai fost numit aici.

— Foarte drăguț din partea matale, ce bucurie, ce plăcere pentru mine... Mergi acasă?... Eu rămân aici. Știi, aici în sat este o mătușă a matale, coana preoteasă, câteodată povestește năzbâtii din copilăria matale.

— Ei, tanti Marița e meșteră la povestit, cred că m'a zugrăvit ca pe un drac de copil.

— O nu, E așa de nostimă...

— M'a invitat în mai multe rânduri să-i fac o vizită, mi-a scris nu de mult că dacă nu viu de Crăciun se supără foc.

— Să vii aici de sărbători? Ar fi cea mai mare minune și cea mai mare bucurie.

— Adevărat? Poate vin. Uite avem crăciunul Joi. Așteaptă-mă Luni și Marți, chiar Miercuri, de nu viu Miercuri seară înseamnă că n'am putut.

— Ba să poți, numai decât, altfel...

N'a terminat ce va fi altfel, dar simți că dacă nu vine, va fi cel mai trist Crăciun din viața lui. Cu părere de rău dă drumul trenului.

Lenuța! Un nume, o fată. O cunoscu la o serată studențească, o întâlnise de câteva ori, din întâmplare, pe sala pașilor pierduți. Odată făcu un efort financiar și o duse la cinema, apoi la cofetărie. Dar n'avea bani, umbla într'un costum lustruit, pantaloni demodați, scurți de ploaie, pantofii crăpați și cusuți sus. Dacă ar ști fetele aceste vesele și zglobii ce simte un bărbat în fața lor când nu are în buzunar decât o cartelă și un leu—doi pentru țigări, când se jenează să scoată batista care nu e de calitate și nici de primă curățenie. Când își ascunde mâinile pentru că mânecele hainei sunt roase și atârnă ațele, — dacă ar ști aceste ființe drăgălașe și nepăsătoare, ce chinuri arzătoare frământă sufletul tânărului ce stă în fața lor!

Lenuța, studenta dela naturale, începu să-i fie dragă, își dădu însă repede seamă că nu poate continua prietenia lor. A evitat-o un timp, a salutat-o rece, apoi a văzut-o râzând în cercul altor cunoștințe. Au mai vorbit odată pe când era la universitate. A uitat-o de atunci, printre altele era și ea, departe, de neajuns. Mai târziu când va lua licența și va înainta își va căuta și el o tovarășă potrivită.

A trebuit să treacă fata aceasta prin gară tocmai când era el de serviciu. A trebuit s'o vadă, să-i zărească dinții albi în râsul zburdalnic, să-i strângă mânuța îngrijită, să-i promită că poate va veni de sărbători la mătușa ei preoteasă.

Își umflă plămânii în aerul răcoros, trenul de mult s'a pierdut în zare ca o râmă ce se făcea tot mai mică și mai mică. Doar un nouraș negru de fum pintea gonit de vânt.

Vine Crăciunul, vine Lăcuța. Ce curios, o jumătate de oră înainte era un simplu impiegat la o stație pierdută în Bărăgan, plictisit, obosit, indispus. Acum se simte un titan, e mare, e bogat, ar înfrunta o lume întreagă. Își îndreaptă cozorocul, verifică la gât cravata, își plimbă ochii împrejur cu mulțumire. Lângă geamul sălii de așteptare, strânsă ghem, o băbuță privește trist afară. Merge spre ea, un val de milă și de dragoste pentru bătrână îi umple inima.

— De ce stai aici mătușico?

— Aștept mixtul, d-le șef.

— Haide la biroul de mișcare, aici îngheți de frig, mai ai trei ore și jumătate...

. . . .

O căruță solid făcută, trasă de un călușe u coamă lungă, sare de zor pe bulgării înghețați de noroi. Drumul de țară încută prin ondulările dulci ale câmpiei, gara se face tot mai mică, satul se apropie. Căruța se oprește la ograda preotului. Jean Brânză sare vioi, își freacă urechile amorțite de vânt și aleargă aproape spre casă. Dulăul mare fumuriu s'a repezit la el cu un lătrat fioros dar l-a cunoscut și dă din coadă prietenos.

— Sărut mâinile coană preoteasă, bucuroși de oaspeți?

— Cum să nu, poftim șefu, să-ți dau o țuiculiță caldă sau un ceai, că trebue să fii mort de frig, așa drum lung pe vremea asta. Doamne ferește, să nu pățești ceva!

— Nici o grijă, iarba rea nu piere, mă simt așa de bine, m'aș duce pe jos acum la Bucureștii.

Coana preoteasa îl privește mirată, apoi dă din cap: «Tinerețea, ce să-i faci! Ehei, când eram și eu de vârsta lui...»

— De sărbători vă fac un cadou, ceva la ce nu v'ați gândit de fel. Am comandat trei plăci de patefon, cele mai noi.

Femeia se uită la el zăpăcită.

— Maica Precista, cum de ți-a trăznit prin cap?

— Uite, aveți un gramafon bun dar păcat de valsurile acele demodate. Și acum să vă spun vestea cea mare. De sărbători voiu dansa aici, la d-voastră, cu nepoata matale Lenuța! Spun drept. Zău. Am întâlnit-o în gară, mergea acasă, mi-a spus că vine de Crăciun. E o fată foarte bună, ține la mata.

Ușa se deschide larg și intră preotul și bogătașul satului, Polidor Costea.

Jean sare în picioare, sărută mâna sbârcită a preotului.

— Hei, ce sunteți așa de veseli?

— Vine Lenuța la dvs. acu de sărbători.

— Aa, de aceia vi-s fețele luminoase, că mă miram ce s'o fi întâmplat.

Se așează toți la masă. Vin și cei trei copii ai preotului. Se aduc pahare, gustare, apoi sărmăluțe de post.

Polidor Costea își netezește mustățile cu palma și-l fixează iscoditor pe Jănică.

— Ei dom'le impiegat, dece-mi ocolești casa de o bucată de vreme? Te-am supărat cu ceva ori nu-ți mai place o casă de țărani.

— Vai de mine, cum de-ți trece matale așa năzdrăvănie prin cap? Sunt ocupat la gară, învăț pentru examene, satul e departe...

Jănică roși încurcat. Țăranul se întoarse către preoteasă dar cu coada ochiului trăgea spre băiat.

— Astăzi, fiica mea Aglaia a terminat de țesut covorul cel mare de 3 metri pe doi. Toate vecinele au alergat să-l vadă, a venit și nevasta învățătorului Ivanciu și l-a lăudat. Au ridicat-o în slava cerului. Cică așa frumusețe și așa lucru n'a văzut decât la expoziție la București. Da-a, vrednică fată am, nu că-e părinte și-mi laud odrasla, dar asta o știe tot satul. Și când se va mărita îi dau pământ, douăzeci de hectare, aur nu pământ, și casa aceia nouă cu grajdul, cu livada, cu păsările, gospodăria întreagă. Dă o la un om destoinic, îi pune D-zeu mâna în cap.

Ochii lui Jănică s'au turburat câteva clipe. Dragostea de ogor s'a trezit în fiul de țăran, livadă, grajdul cu boi plăvani, cai zdraveni, găini, gâște, nevasta la războiu, eh, dacă n'ar fi plecat deacasă acum 14 ani, dacă n'ar fi cunoscut altă viață, alte plăceri, alte femei. Dacă...

Se scutură, privește indiferent pe Polidor și se scoală.

— Imi pare rău, trebue să plec.

Țăranul se încruntă, își smulge nervos din mustață și spune fără să se adreseze cuiva:

— Iară acel care zboară pe sus, se prăbușește, n-da...

Cu toate protestările gazdei, Jean ia rămas bun și pleacă. Pe drum se gândește la viața lui, soarta care-l poartă fără ca el să-și dea seama, fără putere de a se împotrivi. Crede omul că ceeace i se întâmplă e prin vrerea lui, dar în adevăr e numai și numai voia Celui de sus.

Poate că Lenuța e ursită lui, poate va fi alta, poate niciuna, cine știe?

Infrigurat, trântește pe scaun sumanul și paltonul și lipește mâinile înțepenite de soba caldă. In ușă apare șeful lui, rotofei, cărunt, cu ochelarii pe nas, ține o gazetă desfăcută.

— Cum de te-ai întors așa devreme? Poftim la noi, să mai stai de vorbă cu doi bătrâni necăjiți.

Ceștile cu ceai scot abur mult, romul turnat în ele fără economie, gâdilă nările plăcut. Pâinea albă de casă, un borcan cu miere. Vorba se deapănă liniștit, diferite fleacuri de serviciu, anecdote, întâmplări din sat, comentarea războiului italo-etiopian și a faptelor «diverse» din ziar. Nevasta șefului face pasienta lui Napoleon și, necăjită că nu iese, mai face mici șmecherii păzindu-se să nu fie observată. Deodată ridică privirea, o plimbă dela bărbat la impiegat și înapoi și spune:

— Ce bine ne-ar sta să avem așa un fiu mare și cuminte...

Durerea se aprinde în ochii bătrânului.

— Ce-mi spui amu asta, dece nu l-ai făcut acum 20 de ani? La bătrânețe am rămas singuri cuc, n'o să aibe cine ne închide ochii când vom muri.

— Nu vă faceți inimă rea d-le șef, copiii aduc și multe griji, necazuri, d-voastră ați trăit ca doi porumbei în dragoste și înțelegere.

— Te saturi și de asta. Iți dai seamă, băiete, ce simte un om la capătul zilelor când nu vede în jurul lui nici o ființă tânără, dragă, sânge din sângele lui? Viața trăită degeaba, pustie, fără rost. Nu rămâne după tine ni meni în lumea asta largă. Nici un suflet care să verse o lacrimă, să pue o floare pe mormântul tău. Eh, ce să-ți spun ție lucrurile acestea, degeaba. La vârsta ta și noi doi nu duceam dorul nimănui. Dar tu ascultă ce-ți spune un bătrân îndurerat: însoară-te, fă copii și-ți va fi casa plină de veselie, voie bună. Vei sta colo bunic obosit de muncă și nepoții se vor juca pe genunchii tăi. Vei închide ochii mulțumit și liniștit, ți-ai făcut datoria, ai lăsat în viață o părticică din tine. Nu mori, trăești în copii tăi, în nepoții tăi. Altfel... uite vine Crăciunul, ce bucurie putem să simțim noi? Goi în casă, goi în suflet.

— Peste toate voia lui Dumnezeu, oftă femeia.

— Domnule șef, știți, poate că mă însor. De Paști logodna, la vară și nunta.

— Bravo Jenică, și cine-i fericita, Aglaia lui Polidor?

— Nu-u, alta, o veche cunoștință din Bucureștii. Ne-am cunoscut la universitate. La primăvară termină. Chiar de va mai avea examene de dat, cu atât mai bine, mergem împreună. E fată bună, modestă, are aceleaș studii ca mine, a trăit în acelaș oraș, ne înțelegem, ne potrivim. Imi va fi o bună tovarășă în viață. Aglaia e străină, cu ea ar trebui să rămân pe totdeauna în satul acesta, în gara aceasta, să mă las de facultate, să mă întorc de unde am pornit. Nu vreau asta. Iată peste 2—3 zile vine fata să petreacă sărbătorile la mătușa ei, preoteasa.

Bătrânii îi urează noroc, vocile lor tremură de emoție, se oferă să-i cunune. Trece în odăița lui copleșit de bucurie. Acum două trei ore nici nu se gândea că va lua o hotărîre atât de importantă. Se răsucește în pat, îi apare Lenuța mireasă, la braț cu el, o căsuță modestă, mutarea lui la oraș, înaintarea lui poate chiar numirea în contencios, el fiind licențiat în drept, Lenuța profesoară la liceu. Mai încolo un copilaș mic și roz, altul, o viață de muncă și de mulțumire. Numai să vie ea, să-i vorbească serios, să-l vrea.

De Luni seară, Jean Brânză așteaptă cu înfrigurare. Se bărbierește în fiecare după masă, e tuns, părul netezit de pomadă, lucește ca pana corbului când scoate chipiul. Periat, călcat, văcsuit, gulerul cămeșii e mai alb ca zăpada, cravata cu nod mare stă mândră, mânușile de piele noi, stau întinse pe mâini. A trecut și Marți.

Miercuri, Ajunul Crăciunului. Se întunecă. Fulgi mărunți lovesc talos, târziu. Invârtiți de crivăț, dansează în aer, reci, nepăsători. Pe cerul de plumb norii gonesc, cârduri de ciori se învârt prin aer croncănind, oamenii se pregătesc întru primirea Pruncului sfânt.

Mai sunt 10 minute până la sosirea trenului. Jean stă pe peron. Steluțe albe îi orbesc, vântul îi smulge chipiul și desface paltonul, vâjâie în urechi vrăjmaș. Iși încordează privirea, vrea să străpungă depărtarea, vrea ca prin dorința lui arzătoare trenul să alerge mai iute și s'o aducă pe dânsa. Gândurile gonesc în creer, fără legătură, fără ordine.

«Zece minute, 600 de secunde... Polidor are mustață lungă și unghii pătrate... un copilaș micuț roz... și dacă nu vine... trebue, trebue să fie în trenul acesta, nu se poate altfel... nostim, mi-am clădit un plan de viață pe o iluzie, nici n'am întrebat-o... ce-ar fi să iubească un altul... a zis că avea grijă să nu scape gara în care mă știa impiegat, s'a gândit la mine tot timpul drumului, probabil și înainte... trebue să vină... o iubesc oare? Am iubit-o vreodată? Dacă nu vine ea, are să fie viața mea distrusă? Nu. Și totuși... încă două minute... dacă n'ar fi cefariștul acesta cu felinar aș pune urechea pe șine și aș auzi cum se apropie...»

Tresare, i se face un gol, simte cum sângele se scurge din față, doi ochi roșii aleargă spre el. Acuși, acuși. Câteva pufăituri puternice, vagoanele s'au oprit. I se dau hârtiile să treacă pe ele indicațiuni de serviciu. Le pune în buzunar mecanic. Ochii privesc lacom, merge încet studiind fiecare ușă, se întoarce să vadă de n'a coborît cineva în urma lui, apoi iar se repede înainte. Iată o siluetă de femeie în față. Aleargă, se îneacă de emoție. La doi pași se oprește brusc. E nevasta învățătorului. Iar se întoarce. Câțiva țărani, șeful de tren în ușa unui vagon, în compartimente lumină. Lume multă, reduceri generale de sărbători. Clipele trec. Impiegatul aleargă, se oprește în loc, face câțiva pași, iar stă. E atât de singur pe peronul plin de zăpadă și acolo în tren e lume multă, veselă, agitată, fiecare merge să-și vadă rude, părinți, prieteni, să petreacă într'un cerc drag.

— D-le impiegat s'a întâmplat ceva de ne ții atâta aici?

Șeful de tren, burtos, lucios la față îl privește de sus. Pleacă în birou, scrie ce trebue, predă hârtiile, se apropie de locomotivă ca să-l vadă mecanicul prin viscol și ridică bețișorul cu cercul alb. Și-a făcut datoria. Pătrățelele luminate se micșorează și se pierd. Șinele răsună câteva clipe, nu se mai aude nimic decât de vâjâitul crivățului, fulgii se depun albi pe chipiul și umerii omului de pe peron.

Mâine e Crăciunul.

caleidoscop

GAFA

Un oarecare Aster (pe care o eroare de tipar l-ar caracteriza foarte nimerit — și încă pe nemțește!) scrie într'un ziar strict confidențial că nu-i jidan. Bietul N. Carandino, fiindcă el e «Aster», o să fie dat afară dela respectivul ziar... Cine naiba l-a pus să facă o atât de imprudentă... confidență!

«FACLA»

anunță opera «Meșterul Manole» a lui Paul Constantinescu. Dacă știa că libretul e de Mircea Streinul, n'o mai anunța...

IN JURUL UNEI POLEMICI

In legătură cu cele scrise de d-nii H. H. Stahl și Anton Golopenția în ultimul număr din „Sociologie Românească" (Mai-Iunie 1937), în INSEMNARI SOCIOLOGICE și IDEIA ROMANEASCA, d-sa ne roagă să înștiințăm că nu înțelege să coboare niciun moment discuția de idei pe care a început-o asupra „școalei române de sociologie" — la o polemică personală, așa cum, din motive nu greu de priceput, a căutat să facă d. H. H. Stahl.

Cât despre latura strict științifică a răspunsurilor, replica d-sale va veni la sfârșit, când cele două părți își vor fi spus în întregime cuvântul, așa cum se obișnuește în orice discuție academică.

MIRCEA STREINUL,

a terminat romanul «Lupta împotriva visului». Evident, editorii — deși cartea e de un imediat interes — nu se vor grăbi s'o achiziționeze. Poate, însă, se va găsi, totuși, un editor inteligent, care și va da seama că nu-și riscă banii tipărind cartea camaradului nostru.

G. B.

FILE DE CARNET

DIN livezile lui Gustar, chiaburul, poamă grea s'a desprins cu hoaspa aurită la lumină pentru pârgul vieții noastre verzi.

Apleacă-te, frate!

Culcușurile sunt aspre ca șanțurile de luptă. Pe cărările lor triste mi-am întâlnit inima călcând înfiorată ca la Deali: hotnogi și căpitani de oaste voevodală adăstau plinirea vremii alături de Arhangheli. Cântecul lor, «glas din lemn» pentru vârătec de turme se dospise la para Invierii din 13 Ianuar și suna a corn îngeresc.

Jertfele rodiseră în cântec: Scrisoare și îndemn pentru frații de pretutindeni, rumânesc prinos și carte pentru toți iubitorii de viers curat ca oglinda.

— «Am scris pentru preoții plecați cu crucea în frunte»

— «Am scris pentru țăranii cari plugăresc ogorul».

In cântecele ei sunt RUGACIUNE pe alocuri:

«Deschis să-mi fie sufletul, o carte
pentru copii — abecedar»,

și cuminecătură cu jertfa, alteori.

«în ceasul răstignirii tale
cobor în giulgiu trupul vlăguitului
norod și crez neistovit al trezirii din
moarte, când
«vine învierea cu prapori de răscoală»

Meșteșugar cucernic, în cartea lui, PIETRELE zidirii vorbesc ca făpturile și horesc omenește sub truda mâinilor

«sunt vesel, cânt și lor frământ
Cu mine azi și cărămida cântă...».

ȘI SUFLETUL MOȚILOR din sipetele de chiparos ale versului se tânguie ca o plângere uriașe peste lume Pietros dăltuit, ciubărarul vremilor, HORIA, craiul, isvorăște din sicl cu vâpsele roi de sânge aprins:

«Plaivazul osului din tine dumicat
pe roată
Ne-a tălmăcit jelania din vatră».

LUMINOASELE cuiburi zămislesc acere subt ochii noștrii. Poezia lor a înflorit la răspântii sub semn heruvic ca viața noastră a tuturor.

In răvașele ei bănățene, pandurii Căpitanului mare, se logodesc cu Moartea rumânească și năframele se mohorăsc fără veste în poala iubitelor.

Bântuie Arhanghelul Flămurar și chipul «măritului voevod al cetelor de îngeri» din biserici grănicerești, se luminează din adâncuri.

Călugărul cu veacurile 'n traistă așterne pe zid de mănăstiri profeții mari și ca zugravii îndrăgostiți de vedenie însemnă chip fără moarte:

«Voinicul ăsta din zodii și povești
De-or trece veacuri trei se va ivi
Crescut din aspre zări moldovenești...
Feciorii lui vor crește din lanțuri și
zăbrele
Irozi vor cere sânge la mesele cu vin
Dar iată lege mare în scrisurile mele:
— «Nu vor muri feciorii! Vor învia!
Amin!

Descătușat se ridica norodul peste lespedea vânzării, răscumpărat:

«semn de slavă: zece»

Alături drumeții cu Dumnezeu, smerite ca o spovadă. Și mișeleștile ucideri își află răsbunătorul condeiu până la marele ceas:

«Și vom veni să scormonim pământul»

ȚARANEȘTE înveșmântat cu altița de zi mare, cuvântul cântărețului din «Cuiburi» ne poartă zvon de tulnice și fluier.

Dela inima lui la noi: potecă de brâu verde peste slovă și gând...

— Carte frumoasă!, nu vreau să te bucur cu laudă vană ca pe un meșter alăutar de rând!

Că vânătările tale sunt ale noastre și mă regăsesc, în versul tău abrupt ca de urcuș spre soare, Legionar și kamin, și-mi cântă inima de luptă. Aș vrea numai să-ți mulțumesc, atât!

Al. Alexianu

Valeriu Cârdu:

— Cuiburi de lumină —

Despre cartea lui Valeriu Cârdu, camaradul meu de redacție, am scris și [o]dată, când am avut prilejul s'o răsfoiesc în manuscris — și-am spus încă atunci că volumul «Cuiburi de lumină» e o carte de poezie adevărată, poezie a duhului și-a faptei românești.

Astăzi, când am în fața mea, sub o admirabil concepută copertă, «Cuiburi de lumină» ale prietenului Valeriu Cârdu, — părerea mea nu numai că nu [s'a] schimbat, dar a primit și o confirmare, așa că, scriind despre ea, am convingerea că scriu despre o carte, cu [care] începe o nouă poezie românească. [T]răim uneori prea superficial momentul, ca să ne putem da seama de [im]portanța lui. Deaceea, e posibil ca [mulți] să nu-și dea seama de adevărul [afir]mației mele, care, încheiată, e aceasta: Valeriu Cârdu a inaugurat un [nou] mod de exprimare lirică.

[Poezi]a, «Cuiburile de lumină» sunt rezultatul unei concepții inedite de existență poetică. Ele trec peste subiectivitate [...] încorând în apele mari ale întregului neam.

[I]ată, de pildă, acest mărturisitor [frag]ment din «Precuvântarea»:

[Am] scris pentru studentul cu braț de
legionar, —
[...]vera fraut din lege dură, —
[...]apada într'o mână și vreri de muș-
chetar,
Pornit să lumineze, spre zările de sgură.

Intr'altă mână, cartea cu slove aurite,
Să'nvețe strănepoții ce le-au lăsat stră-
bunii —
Străvechele legende aievea împlinite,
Să scrie-o carte nouă cu litere minunii.

Am scris pentru preoții plecați cu
crucea'n frunte,
Să străjuie hotarul și sfintele altare,
Am împletit în slovă, ca vremile să'n-
frunte,
Nădejdi ce cresc în suflet mărețe
Alcazare.

Am scris pentru țăranii cari plugăresc
ogorul
Și dascălii de carte cinstită, românească,
In versul meu să cânte, frăția, muncitorul,
Din vrerea fiiturorii minunea să por-
nească.

(pag. 6).

Găsim aici un întreg crez poetic, care confirmă cele spuse odinioară de mine în revista «Iconar», că:

«POEZIA LEGIONARA, deci va începe acolo, unde micile experiențe personale sunt depășite de zelul trecerii în divinitate. Poetul legionar va simți responsabilitatea creației. Pe umerii lui nu va duce interese de succes și de stimă, ci însăși eternitatea, care-l va proecta, în toată imensitatea, peste țările pământului românesc, unde ea va fi un divertisment, un exercițiu liric, un închinare unei vieți de ușurătate morală, de cinism, ci ritualul integrării spiritului în lutul strămoșesc, splendidă sinteză între eros, logos și thonos».

Nu exagerez când scriu că Valeriu Cârdu e un mare poet, — un poet deschizător de drumuri încă nebătătorite; un poet care, odată, va putea sta alături de colegii lirici românești de azi. Lucian Blaga, V. Voiculescu, Ion Pillat și Adrian Maniu.

Vă voiu da un exemplu:

«Tatăl nostru, Carele ești în Cer,
Apără-mi, Doamne, copiii de ger,
Sfințească-se numele Tău, —
Păzește, Doamne, Moții de rău.
Vină 'mpărăția Ta
Cu toate darurile 'n ruga mea.
Voia ta să se facă
In țara noastră bogată și 'n casa mea
săracă,
Precum în Cer, așa și pre pământ.

Tu, Doamne, Care ești mare și sfânt,
Coboară-Ți peste Munții Apuseni milele
Și dă-ne pânea cea de toate zilele...
Și ne iartă, Părinte, greșalele noastre
Când privim spre Țările albastre
Și ne rugăm în graiu rumânesc.
Așa cum iertăm și noi, Moții, celor ce
ne păcătuesc.
Și nu ne duce, Doamne, pre noi întru
ispită.
Ci dăruește moțului bucătura lui de pită
In munți să nu mai fie nici plângere
nici chin.
Că tu ești mare, Doamne, Și sfânt ești.
Amin».

(«Rugă moțească»; pag. 60)

Nu e aceasta o poezie mare? O poezie dinamică, tăiată în piatră, proprie?

Și mai dau acest exemplu de poezie răscolitoare, de cruce și spadă:

«Voinic, vremurilor odihnă nu le cer
Mărșăluesc voios prin frig și ger
Cuminând pământul cu semnele din Cer.
Cânt,
Imnul cel mai rumânesc și cel mai sfânt
Șoptit de străbunii mei din pământ.
Trec, haiduc viforos, din rană 'n rană
Și luptei nu-i cer răgaz și nici pomană.
Geme, sub pasul meu, lumea vicleană.
Așa mă vreau: Istoriei călană,
Năimesc vreri de străbuni neodihniți
Și le port în pumnii sângerați și chinuiți
Alături de camarazii mei haliți.

Maindahonda, legământ și spadă,
O simt când vine moartea la paradă.
Sunt gata oricând. Sănătate, baricadă!»

(«Om nou»; pag. 71).

Valeriu Cârdu va face școală. Dealtfel, primele roade se și văd. Câteva din poeziile «Cuiburilor de lumină» fiind publicate în revista «Cuvântul Nou», au și început să îndrumeze tânăra generație de poeți români spre lirica obiectivă, dinamică, a luptei și a morții bărbătești.

Eu nu știu care Român să se va simți impresionat citind acest poem, închinat lui Mihud și Gabrielei, copiii mucenicului Ion I. Moța:

«Copiii mei, din zarea de departe,
De unde numai Dumnezeu cuvântă
Vă scriu, pentru viața voastră, carte
Urzită tot din slovă sfântă.

Tăticul vostru, a plecat, voi știți, odată
spre Apus
Să poarte luptă pentru Dumnezeu
și Cruce.
In graba mare, însă, nu v'a spus,
Cât timp va sta și unde se va duce...

Când anii vi s'or aduna cunună,
Veți înțelege drumul meu îndepărtat.
Odată, cartea mea o să vă spună,
Spre care zare am plecat...

De-acolo, dragii mei, din țara de departe
Eu voi veghea, să fie viața voastră
sărbătoare.
Deși e lung, copiii mei, ne desparte
Drumul. Că dorul meu e mare...

Bunicul mâine să vă scrie,
Din fapta noastră, imn de slavă.
Să creșteți, țara, altă Românie
Și să vă fie țara dragă...

Să vă rugați, cu mama, la icoană
Ingenunchiați, în fiecare seară,
Să plângeți pentru fiecare rană,
Din câte ard acum în țară.
Copiii mei, e ceasul de plecare,
Se-aud chemări și glasuri sfinte,
Pentru destine legionare,
Eu v'am lăsat, din drum, cuvinte.

Să fie viața voastră primăvară,
Sădită 'n mărefie și povești.
Să ridicați, viteji, o nouă țară
Pe plaiurile noastre strămoșești.

Copiii mei, din zări legionare
Imi sboară gândurile, — voi
Să știți, în ceasul de plecare
Tăticul s'a gândit la voi».

(«Scrisoare dela Majadahonda»; pag. 48—50).

Citatele de mai sus vă arată lămurit sensul și forța poeziei lui Valeriu Cârdu.

O nouă cunoaștere lirică se desprinde din versurile lui.

«Cuiburile de lumină» sunt mărturia unui mare poet, pe care nici o teorie nu l-a putut smulge dela făgașul liricei adevărate, străbătută de binecuvântarea unei copleșitoare iubiri pentru Țară.

Mircea Iconarul

VIAȚA POLITICĂ

Obolul Crucii

Un apel al I. P. S. Patriarh Miron

Biserica ortodoxă română a avut în trecut sub oblăduirea ei întreaga viață sufletească a neamului nostru. Sub aripile ei a crescut acest neam și cu ea a împărtășit el zilele bune și pe cele rele.

In jurul ei trebue strânse elementele cele mai valoroase, pentruca împreună lucrând, călăuziți de Crucea lui Hristos și Sfânta Sa Evanghelie

I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON

a iubirii nemăsurate, să păstrăm sănătatea sufletească a poporului nostru, purtându-l neabătut către idealurile sale de înflorire națională.

Pentru aceasta însă, biserica are nevoie de mijloace materiale, și cum Statul nu mai poate face față decât în măsură redusă trebuințelor sale, gândul nostru s'a îndreptat nădăjduitor către mulțimea cea mare a drept credincioșilor ei fii.

Congresul național bisericesc, a hotărît în ultima sesiune, să se înființeze o colectă publică printre credincioși, numită OBOLUL CRUCII, care să se facă în fiecare an la sărbătoarea Inălțării Sfintei Cruci (14 Septembrie) atât în biserici, la serviciul divin cât și în afară, prin Epitropiile respective. Fondul ce se va aduna, picătură cu picătură, se va centraliza din toată țara la Eforia bisericei ortodoxe române pentru a rămâne fundamentul material al unei mai sporite acțiuni spirituale a bisericii.

Nădăjduind că virtuțile străbune, care au lăsat, la fiecare pas, urme de pioase ctitorii ale înaintașilor noștri, dăinuesc vii și în vrednicii lor urmași de astăzi, adresez tuturor fiilor noștri duhovnicești — cler și popor — o călduroasă rugare, de a sprijin Sfânta biserică.

MIRON PATRIARH

O frumoasă manifestare legionară

— Sfințirea unei troițe —

Duminica trecută a avut loc pe teritoriul comunei Noua, în cel mai pitoresc loc, sfințirea unei troițe executată de Legionarii din Noua-Brașov, cari au ținut să aducă un românesc omagiu eroilor martiri din Spania.

In amintirea cărora Legionarii cu brațele lor, au ridicat una din cele mai mărețe troițe, așezată pe un postament de ciment cu inscripția Eroilor I. Moța, V. Marin, 13 Ian. 1937, Majadahonda, Spania.

Ca o complectare a pitorescului și pentru călătorul însetat și ostenit, Legionarii au amenajat în jurul Troiței o grădiniță cu flori și bănci pentru odihnă, iar la intrare au construit o fântână, de unde nu numai călătorul însetat își poate astâmpăra setea, dar și locuitorii din jur — în grija cărora e lăsat acest loc de reculegere și închinăciune a românilor, se pot alimenta din izvorul nesecat ca și sufletul Legionar.

Serviciul divin a fost oficiat de preoții din comunele Dârste, Baciu și Turcheș, la cari într'o impresionantă atmosferă creștinească au luat parte și un numeros public.

După sfințirea Sfintei Troițe, părintele Broșu din Dârste, încărcat de ani și cu multă piositate de creștin și român adevărat, a ținut o frumoasă cuvântare, despre însemnătatea Crucii și biruința ei dealungul veacurilor, iar fapta Legionarilor din Noua-Brașov, o consideră ca cea mai creștinească faptă românească.

Tot Duminică Legionarii din cuibul «BIRUINȚA» din Brașov, sub comanda adv. Marian, au luat parte la serviciul divin în comuna Vulcan, împreună cu Legionarii comunelor din împrejurimi.

Răspunsurile Sfintei Liturghii, au fost date de Legionarii prezenți, iar la ora 6 p. m. au luat parte la solemnitatea sfințirei Troiței din comuna Noua Brașov.

Delavad

Scrisori din Germania

Schimbul de studenți româno-germani

Cursurile de vară dela Leipzig

Schimpul de studenți cu Germania care se face, în timpul verii, încă din 1934, s'a bucurat și anul acesta de o importanță deosebită, care merită a fi relevată.

„Mitteleuropa Institut", de sub conducerea d-lui prof. W. Loerch, a făcut studenților români, veniți pentru practica de vară la Berlin, Dresda și Leipzig, o primire entuziastă. Putem spune despre poporul german, nu numai că este un popor civilizat — lucru îndeobște cunoscut — dar că este și un popor deosebit de ospitalier.

Dacă poporul român se caracterizează printr'o excesivă ospitalitate, apoi și poporul german a știut să dovedească studenților noștri că este, cel puțin tot atât de primitor. Fiindcă dacă am judeca după nivelul general de trai și după posibilitățile materiale ale Germaniei, studenții români se bucură în Germania de o îngrijire superioară, fiind găzduiți în cămine ultra-moderne și confortabile unde li se servește o masă admirabilă.

Nu trebuie uitat apoi că oficialitățile dau o deosebită importanță prezenței în Germania a unui număr de 30 de studenți români, cărora n'au întârziat a le face grandioase primiri, atât de către conducătorii orașelor și a provinciilor, cât și de reprezentanții guvernului. Astfel, studenții noștri au fost invitați de ministerul de Externe, la Berlin, unde a avut loc o recepție oficială și apoi timp de 2 zile au fost conduși să viziteze capitala Reichului și vechea reședință regală din apropiere, Potsdam.

La Academia Comercială din Leipzig, unde se țin cursuri de vară pentru studenții români și jugoslavi, un grup select de profesori prezintă studenților din Sud-Estul Europei, teoretic și pe teren — prin diverse excursii și vizitări de instituțiuni — noile realizări ale celui de-al treilea Reich, și caută să demonstreze că, Germania e o țară prin excelență industrială, departe de a avea gândul unei autarhii economice, vrea cu toată sinceritatea să fie în bune raporturi cu statele răsăritene ale Europei și în special cu cele cu care legăturile economice — dela țară agricolă la țară industrială — sunt de un imperativ categoric. Germania cu o populație de aproape 70 milioane de locuitori, deși e o țară de oameni excepționali de muncitori, deși e o țară cu o disciplină după până la exces, are — nu trebue uitat — un pământ, în mare parte, puțin fertil, care nu-i va permite niciodată să producă materiile prime necesare unei industrii așa de desvoltate și, mai ales, nu-i va permite să producă nici strictul necesar pentru alimentația internă. Pentrucă, în momentul în care Germania ar voi să-și mărească producția în domeniul animal, (carne, lapte, grăsimi, unt, lână pentru industria textilă, etc.) ar face-o în dauna producției de cereale, sfeclă și cartofi, care constitue hrana de bază a populațiunii. Dar în afară de producția agricolă și animală, Germania are nevoie pentru industria ei, de o altă mare cantitate de materii prime. Faimosul „Noul plan de 4 ani" al Führer-ului, la realizarea căruia muncește cu energie întreaga națiune germană, încătărămată într'o disciplină de fier, va reuși să umple — în mică măsură însă — aceste lipsuri.

Dar dece stă atunci ca mărturie încă din 1935 o „Haus der Nationen" la Leipzig, pe-al cărui frontispiciu sunt scrise cuvintele Führerului: „din adâncul sufletului vrem să trăim în pace și bună prietenie cu toate popoarele..." în care se întâlnesc zilnic oameni din toate colțurile lumii.

Nici francezii și belgienii nu lipsesc și toți sunt foarte bine primiți, acolo ca și pretutindeni.

Leipzig, August.

Geo Tașcă

D. gen. Paul Angelescu a demisionat din guvern

D. general Paul Angelescu, ministrul apărării naționale, a demisionat din guvern.

D-sa a fost numit președinte al consiliului de administrație al soc. «Astra-Vagoane».

Eri s'a semnat decretul de numire a d-lui ing. Radu Irimescu, ca interimar al acestui minister.

D. gen. Paul Angelescu a fost declarat senator de drept.

Inaugurarea stațiunii balneare și de odihnă „Leghea Șorecanilor"

Mâine Duminică 29 August va avea loc, în cadru sărbătoresc, inaugurarea stațiunii balneo-climaterice „Leghea Șorecanilor" a funcționarilor și minerilor dela Minele Șorecani. Este o nouă realizare românească adânc grăitoare pentru zilele de azi.

LEGHEA ȘORECANILOR a fost cumpărată de MINELE ȘORECANI exclusiv pentru folosul lucrătorilor săi în primăvara anului 1937 și dată spre administrarea Cercului Cultural „Minerul" spre a o deschide la 15 Iulie a. c. ca stațiune de cură și odihnă pentru funcționarii și minerii săi.

Situată pe șoseaua județeană care trece prin comuna Aghireș la 800 metri de șoseaua națională Cluj-Oradea, Regele Carol II (km. 111) se găsește la o depărtare de 38 km. de Cluj. Situația de cale ferată care o deservește, Aghireș-Haltă, se află la 9 km. spre Nord.

Altitudinea 500 m.

Climatul subalpin temperat.

Aerul curat, ferit de curenți, ozonizat.

Isvoare cu apă potabilă și apă minerală.

Stațiunea cu o suprafață proprie de 8 ha. posedă trei corpuri de case cu 29 camere de locuit, mobilate complet pentru 70 persoane, cu o sală de lectură (radio, ziare, bibliotecă, jocuri (distractive), un restaurant, o sală de mese pentru mineri, un garaj, o centrală electrică pentru iluminat și încălzitul apei pentru băi. Are un bazin de înot de 25x8 metri în aer liber, o pădure de brad cu alei pietruite, terenuri de sport și joc: „wolley-ball, kriket, scrânciob și ski.

La inaugurare vor vorbi d-nii: ministru Valer Pop, prof. Mihail Manoilescu, administratorul delegat al Minelor Șorecani, un minier și conducătorii exploatării.

S'a alcătuit un program de cântece — cari vor fi executate de corul și fanfara minierilor — și jocuri naționale.

Duminecă 29 August, se va sfinți o mare realizare românească. Slujba religioasă, cuvântul realizatorilor, cântecele și dansurile naționale, se vor împleti în ziua când se va inaugura, pentru muncitori, o casă de cură și odihnă, într'o desăvârșită înfrățire socială. Faptele vorbesc. Comentariile sunt inutile.

Schimb omagial de telegrame între d-nii Mussolini și Franco

ROMA 27 (Rador). — D. Mussolini a primit din partea generalului Franco următoarea telegramă:

«In timp ce vitezele trupe de legionari pătrund în Santander într'o colaborare frățească cu trupele naționaliste, realizând împreună, în numele civilizației occidentale, una din cele mai strălucite victorii ale acestui războiu împotriva barbariei asiatice, îmi este deosebit de plăcut să mărturisesc Excelenței Voastre mândria ce simt de a fi avut aceste trupe sub ordinele mele, cum și toată admirația mea pentru îndrăzneala și dibăcia cu care au știut să realizeze o înaintare atât de rapidă».

La această telegramă, Ducele a răspuns prin următoarea:

«Sunt deosebit de fericit că legionarii italieni, după zece zile de lupte grele, au adus o contribuție puternică la spledida victorie dela Santander și că această contribuție este recunoscută prin telegrama de astăzi a d-voastră. Această frăție de arme, care va deveni tot mai intimă, constituie o garanție a victoriei finale care va elibera Mediterana de orice amenințare împotriva civilizației noastre comune».

GENERALUL FRANCO

D. Mussolini felicită pe comandantul „Cămășilor negre" din Spania

ROMA, 27 (Rador). — Comandantul «cămășilor negre» care luptă în Spania a adresat d-lui Mussolini, următoarea telegramă:

«In acest moment, la ora 13, în fruntea trupelor mele, intru în Santanderul eliberat.

Toți legionarii, mândri de a fi îndeplinit misiunea ce le-a fost încredințată, vă exprimă fericirea lor de a fi adus ideia de patrie pe pământul prieten al Spaniei și de a fi luptat și învins spre cea mai mare glorie a Italiei fasciste, în numele M. S. Regelui-Impărat și în numele Ducelui».

Iată telegrama de răspuns a Ducelui:

«Izbânda a încununat eroismul legionarilor italieni, recunoscut acum nu numai în Italia, dar în lumea întreagă. Poporul italian a urmărit bătălia cu pasiune și cu certitudinea victoriei. Domniei-tale, generalilor capi de coloane, ofițerilor și tuturor legionarilor, vă dau aprobarea mea entuziastă. Italia este mândră de fiii ei cari luptă pe pământul Spaniei».

Socialiștii francezi nu admit propunerile comuniștilor

PARIS, 27. (Rador). — Partidul socialist francez a respins propunerile comuniste în vederea realizării unității celor două mari partide muncitorești.

Comuniștii cereau ca unitatea să fie realizată pe secțiuni locale, pe când conducerea partidului socialist nu vrea să admită decât prin organismele centrale.

Relații de bună prietenie între Polonia și Suedia

VARȘOVIA 28 (Rador). — Vorbind reprezentanților presei, d. Sadler, ministrul afacerilor străine al Suediei, a declarat între altele că simpatia reciprocă, bazată pe fapte reale și pe înțelegerea mutuală, este temelia solidă a relațiilor polono-suedeze.

In cursul întrevederilor pe care le-am avut cu d. Beck, spune mai departe d. Sadler, am constatat amândoi o perfectă concordanță de vederi în ce privește relațiile polono-suedeze cât și colaborarea internațională. Principiul independenței politice este și în interesul Poloniei și în al Suediei, iar colaborarea acestor două țări decurge din logică și din realitate.

La sfârșit ,d. Sandler a anunțat că d .Beck a primit invitația d-sale de a face o vizită la Stockholm.

AUDIENȚA LA D. MOSCICKI

VARȘOVIA 28 (Rador). — D. Moscicki, președintele republicii, a primit în audiență la reședința sa de vară dela Spala, pe d. Sandler, ministrul afacerilor străine al Suediei.

După aceea, președintele republicei a oferit în onoarea d-lui Sandler un dejun la care au participat mai mulți membri ai guvernului polonez.

Anglia va cere satisfacție Japoniei

Un ultimatum al guvernului englez

LONDRA 28 (Radiopress).— Agențiile Reuter, British United Press și Exchange Telegraph anunță, că după o conferință telefonică cu d. Nevilla Chamberlain aflat în Scoția, d. Eden, ministrul britanic de externe a trimis d-lui Dodds însărcinatul cu afaceri al Marei Britanii la Tokio, instrucțiuni precise în legătură cu demersul pe care îl va face mâine pe lângă guvernul japonez, privitor la atentatul comis de aviatorii japonezi asupra ambasadorului englez din Nanking.

In cercurile politice se afirmă că acest demers ar avea caracterul unui ultimatum, cerându-se asigurări că asemenea măsuri nu se vor mai repeta garanții și un răspuns în cel mai scurt timp.

După alte informațiuni neconfirmate încă, guvernul britanic ar fi hotărît ca în cazul când nu i se dă imediată satisfacție să recheme pe Sir Robert Craige, noul ambasador britanic la Tokio.

Teza autorităților japoneze că ambasadorul Marei Britanii ar fi trebuit să notifice comandamentului militar japonez din China, înainte de a porni în călătoria dela Nanking în spre Shanghai, este socotită de cercurile oficiale britanice ca o pretențiune cu totul absurdă.

In cazul când guvernul japonez va persista în această absurditate și nu va da imediat satisfacția cerută, guvernul englez în afară de represaliile politice, mai sus indicate, va exercita contra Japoniei o puternică presiune economică și chiar militară.

Deocamdată ar fi fost date ordine telegrafice din India cu toată graba, detașamentelor de întărire ale forțelor engleze la Shanghai și pentru sporirea considerabilă a forțelor navale britanice în apele teritoriale chineze, unde se află actualmente numai 19 vase engleze de războiu.

«Evening Standard» cere mobilizarea tuturor forțelor navale, terestre și aeriene britanice, în cazul când Japonia ar refuza să dea deplină satisfacție pentru agresiunea contra ambasadorului britanic la Nanking.

Ziarul declară că această agresiune «trebue răzbunată». «Toate cuvintele mari — termină ziarul» — nu slujesc la nimic, dacă ele nu sunt urmate de fapte».

Planurile edilitare ale capitalei Italiei

Roma oraș etern, centrul motor al civilizației latine își schimbă continuu fața devenind din ce în ce mai frumoasă.

Un număr special al revistei «Architettura», condusă de Marcello Piacentini, architectul urbanist al Romei mussoliniene, pune în evidență trei proecte din cele mai importante în curs de execuție: a) curățirea cartierelor mărginașe așa zisele «borghi», b) lărgirea Calei Renașterei «Corso del Rinascimento», c) dărâmarea zonelor ce înconjoară minunatul mausoleu al lui August.

Prin dărâmarea cartierului vechi din fața celei mai mari biserici din lume «Sf. Petru» architectul Piacentini urmărește lărgirea perspectivei marelui templu al creștinătăței dându-i o și mai mare măreție. In fotografia alăturată se observă drumul deschis între Sf. Petru» și monumentalul castel «Sf. Angelo». Acest proect aprobat în întregime de către Luca este astăzi în curs de execuție.

Al doilea proect acel al Calei Renașterei este cu mult mai greu, pentrucă nu e suficient numai a dărâma. *Dărâmarea în spirit fascist înseamnă că urmează imediat crearea*, ajungând la un echilibru arhitectonic care să lege trecutul cu prezentul dând o nouă sinteză unde Roma lui Mussolini să respire prin geniul Renașterei. Această lucrare de mari proporții va da bisericii S. Andrea della Valle o perspectivă cum nu s'a mai văzut.

Al treilea proect de descătușare a Mausoleului lui August este opera architectului Vittorio.

Acest Mausoleu de mare importanță istorică va fi și el în curând în toată splendoarea lui.

Iată dece lucrările în curs sunt menite să schimbe fața Romei, punându-i în relief toate frumusețea. Geniul constructiv al fascismului se manifestă astfel și în domeniul urbanistic.

Teodor Tăzlăuanu

BU LEVARDUL RENAȘTER II

Biserica Sf. Andrei «Delta Valle della Sapizena (înainte de renovare)

Biserica Sf. Andrei «Delta Valle della Sapienza» (după lucrările de renovare)

Legiunea și Biserica Crestină

(Continuare din pagina I-a)

Statul rămâne puternic, își impune punctul de vedere în problemele religioase — crezurile sunt învinse cu ajutorul imperiului — nu îngădue o încălcare a prerogativelor sale. Iar când biserica, la un moment dat, își arogă drepturi prea mari, împărații dinastiilor isauriene și phrygiene — un Leon al III-lea, un Constantin al V-lea un Nicefor — pornesc lupta iconoclastă. După un secol de frământări cultul icoanelor triumfă, dar partida lui Teodor din Studion — care după exemplul catolic voia o biserică independentă de stat — e învinsă. Biserica ortodoxă continuă să dea «Cesarului ce e al Cesarului». Ba câte odată întrece chiar măsura. Basileul constantinopolitan nu e numai împărat, ci și șef suprem al bisericii, e *isapostolos*, asemuit apostolilor. *«Cartea Ceremoniilor»* al lui *Constantin Porphyrogenetul*, ne arată clar — prin descrierea ceremonialului de la curtea bizantină — cât de mult era accentuat caracterul sacru al monarhilor. Acest caracter s'a transmis țarilor ruși, în acelaș timp șefi de stat și șefi religioși.

Așadar în răsărit — de mai bine de o mie de ani — n'a mai existat opoziție între stat și biserică, ci colaborare, întrepătrundere, șeful statului a fost — la Bizanț și în Rusia — și șeful simbolic al bisericii.

Să cercetăm acum problema și sub al doilea aspect, acel al relațiunilor dintre biserică și națiune.

Evoluția bisericii ortodoxe a fost exact inversă celei catolice. Pe când catolicismul a mers pe calea centralizării, a ierarhizării, a universalizării; ortodoxia a urmat calea exact opusă, ea s'a descentralizat, s'a localizat, s'a naționalizat în bună măsură.

La catolici există o singură dogmă, o singură organizație bisericească, un singur papă.

La ortodoxi a subsistat numai *unitatea de dogmă*, organizația bisericească s'a descentralizat, sunt o sumă de *autocefalii* și mai mulți patriarhi.

Astăzi există o biserică ortodoxă *română*, o biserică ortodoxă *sârbă*, o biserică ortodoxă *greacă*, o biserică ortodoxă *rusă* ș. a. m. d.

Și nu-i vorba aci de o simplă împărțire formală, administrativă ci *de o împletire de viață între națiune și biserică*.

In foiletonul viitor vom analiza mai de aproape acest fenomen și vom încerca să reamintim cititorilor rolul bisericii în viața *națională* a tuturor popoarelor răsăritene.

Mihail Polihroniade

Japonezii sabotați la San Francisco

SAN FRANCISCO 28 (Rador). — Prefectul poliției s'a văzut nevoit să pună sub protecția poliției toate magazinele și birourile japoneze aflate în cartierul japonez al orașului, deoarece atmosfera antijaponeză ia un caracter din ce în ce mai amenințător.

Scaunul duhovnicesc

(Continuare din pag. I-a)

esențial spre secundar! Căci pe DUMNEZEU nu-L putem amăgi și El nu se lasă batjocorit! El ne-a descoperit care este voia Lui. De aceea, ne mântuim numai dacă împlinim această voie atotsfântă. Altfel ne primejduim sufletul. Rugăm, deci, pe cei obligați a veghea siguranța mântuirii noastre să ne facă mai multă școală de DUHOVNICI și de scoaterea bârnii întâi din ochii noștri, ca apoi să putem fi în stare să scoatem și paiul din ochii altora. Să ne vindecăm acasă și apoi și în streinătate. In felul acesta cred că și PRESTIGIUL nostru va fi cu totul altul, decât acela pe care avem jalea de a ni-l constata lipsă dela apel.

Preot. Ilie I. Imbrescu

SPORT

Călăreţii români fac turul de onoare la Aachen (Germania)

Ultimele pregătiri ale căpitanului Papană pentru raidul transoceanic New-York-Bucureşti

După cum am anunţat din cauza greşelor ce au avut loc la fabricile din Statele Unite ale Americii de Nord, avionul trimotor al compatriotului nostru, care trebuia să fie gata la 15 Iulie a. c., n'a fost gata decât între 25—30 August.

După ştirile primite chiar dela valorosul nostru sburător, avionul va fi predat zilele acestea, pentru a începe antrenamentul. Aşteptăm cu nerăbdare să vedem cum decurg sborurile de încercare şi antrenament pentru a ţine la curent pe cetitorii noştri. Căpitan Papană se găseşte într'o activitate continuă: la New-Castle unde supraveghează montarea avionului şi unde lucrează două echipe pentru a câştiga timpul pierdut. După un mod normal cpt. Papană va lua parte la Cupa Bendick, pe distanţa Los Angeles—New York (5000 km.), în ziua de 3 Septembrie iar în 6 Septembrie este invitat să participe la „National Air-Races din Cleveland". După aceasta aviatorul român îşi va începe sborul către ţară unde este aşteptat cu nerăbdare de întreaga suflare românească.

Căpitanul Papană ne scrie că a fost la Southampton unde a pus la punct contractul cu staţia de Radio a lui Mackey-Radio din Southampton Long Island (U. S. A.).

Cu aparatele moderne de radio pe care le are la bord căpitanul Papană va putea transmite din largul oceanului la Bucureşti ştiri de felul cum decurge sborul la circa 3—400 km.

D. profesor George Ţintă care a plecat în Germania la bordul avionului său Bucker-Jungmeister spre a aduce îmbunătăţiri în vederea alergării, a avut de întâmpinat în Polonia o groaznică furtună cu nori groşi. Infruntând ceaţa şi ploaia d-sa a fost totuşi nevoit să aterizeze la Gleiwitz, neputând să facă escala propusă la Katowitz din cauza lipsei de vizibilitate pe aerodrom. A doua zi d. Ţintă a luat sborul spre Rangsdorf, unde urmează să-şi revizuiască avionul.

Balcaniada Atletică

Lotul Jugoslav

100 m. plat: Bauer, Kasalinic, Kling.
200 m. plat: Kling, Katalinic, Stevanovic.
400 m. plat: Stevanovic, Pieterşek, Zabrasic.
800 m. plat: Gorşek, Gabrsek, Srakar.
1500 m. plat: Gorşek, Kotnik, Srakar.
5000 m. plat: Krevs, Brucan, Srakar.
10000 m. plat: Krevs, Brucan, Srakar.
3000 m. obstacole: Pieterşek, Banscek, Šaksek.
110 m. garduri: Hanzekovic, Ehrlich, Banscak.
Salt în lungime: Kallay, Buratovic, Stevanovic.
Salt în înălţime: Marek, Zgur, Mikic.
Săritura cu prăjina: Bakov, Lenert, Kallay.
Triplu salt: Mikic, Javicevic, Vucevic.
Aruncarea suliţei: Markusic, Millos, Marian.
Aruncarea greutăţii: Kovacevic, Vucevic, Marian.
Aruncarea discului (stil liber): Kleut, Manojlovic, Vucevic.
Aruncarea discului (stil elenic): Kleut, Kovacevic, Vucevic.
Aruncarea ciocanului: Stepisnik, Golc, Bakov.
Ştafeta 4x100 m.: Katalinic, Kling, Bauer, Stevanovic. Rezerve: Buratovic, Despot.
Ştafeta 4x400 m.: Pieterşek, Despot, Stevanovic, Skusek. Rezervă: Banscek.
Ştafeta balcanică: Gorsek, Gabrsek, Despot, Bauer. Rezervă: Stevanovic.
Marathonul: Tavcar, Jancar, Belas, Zemljak.

Lotul Grec

Cursa de 100 m. plat: Constantin Pilavides, Aristides Skeliarios, Gregoire Lambrakis.
Cursa de 200 m. plat: Aristides Skeliarios, Constantin Pilavides, Elias Missailides.
Cursa de 400 m. plat: Elias Missailides, Christos Mantikas, Georges Karageorgos.
Cursa de 800 m. plat: Gregoire Georgakopoulos, Stavros Velkopulos, Elias Missailides.
Cursa de 1.500 m. plat: Gregoire Georgakopoulos, Stavros Velkopulos, Constantin Arvanitis.
Cursa de 5.000 m. plat: Constantin Arvanitis, Christos Vartzakis, Athanase Ragazos.
Cursa de 10.000 m. plat: Stelios Kyriakides, Christos Vartzakis, Athanase Ragazos.
Alergarea Marathonului: Stelios Kyriakides, Artemios Stefanou, Athanase Ragazos.
Cursa de 110 m. garduri: Christos Mantikas, Gregoire Hadzigiorgiou, Constantin Travlos.
Cursa de 400 m. garduri: Christos Mantikas, Gregoire Hadzigiorgiou, Georges Carageorgos.
Ştafeta 4x100 m.: Gregoire Lambrakis, Constantin Pilavides, Aristides Skeliarios, Christos Mantikas, Nikolas Lekatsas.
Ştafeta 4x400 m.: Elias Missailides, Christos Mantikas, Gregoire Georgakopoulos, Georges Carageorgos.
Ştafeta Balcanică: Gregoire Georgakopoulos, Stavros Velkopoulos, Elias Missailides, Aristides Skeliarios, Christos Mantikas.
Aruncarea discului (stil liber): Nikolas Syllas, Stelios Floros, Nikolas Stefanakis.
Aruncarea discului (stil elenic): Nikolas Syllas, Stelios Floros, Nikolas Hatseakis.
Aruncarea suliţei: Napoleon Papageorgiou, Andre Mantzavas, Efthimios Loukopoulos.
Aruncarea ciocanului: Christos Demetropoulos, Haralambos Petropoulos, Nikolas Ştefanakis.
Aruncarea greutăţii: Nikolas Stefanakis, Nikolas Syllas, Stelios Floros.
Săritura în lungime: Gregoire Lambrakis, Georges Elefteriades, Basil Kossos.
Săritura în înălţime: Constantin Pantazis, Nikolas Lakatsas, Christos Anapliotis.
Săritura cu prăjina: Georges Thanos, Constantin Travlos, Georges Elefteriades.
Triplu salt: Gregoir Lambrakis, Christos Anapliotis, Georges Elefteriades.

Comisiunea Tehnică a Federaţiei Române de Atletism face cunoscut tuturor celor interesaţi, următoarele:

Alergătorii înscrişi pentru Marathon vor trebui să fie prezenţi Duminecă orele 7.30 dimineaţa, pe terenul U. F. S. R. dela Parcul Kisselef.

Atleţii pentru celelalte probe vor trebui deasemenea să fie prezenţi tot Duminecă dimineaţa pe stadionul A. N. E. F., la orele 10 dimineaţa, unde se va proceda la prima selecţionare.

Se vor disputa probe pe 100 m. plat, 300 m. plat, 700 m. plat, 3000 m. plat, 110 m. garduri, săritura în înălţime, triplu salt, aruncarea suliţei, disc liber, ciocan şi greutate.

Pentru alergarea Marathonului, concurenţii vor trebui să fie pe 30 km. în mai puţin de 2 ore 20 minute, pentru a se putea califica.

Informaţiuni suplimentare se vor putea cere dela Comisiunea Tehnică a Federaţiei Române de Atletism, str. Atena 11, etajul I.

Carnet

ANTRENAMENTUL ATLEŢILOR

Duminecă va avea loc antrenamentul lotului nostru naţional de atletism. Antrenamentul va fi public. Va fi o repetiţie generală pentru Balcaniadă. Oficialii şi atleţii îşi vor da tot interesul pentru o cât mai reuşită figură. Mai cu seamă atleţii mai slabi îşi vor disputa cât mai aprig şansele de a reprezenta culorile naţionale.

SPRINT

LA 100 m. Ghiţescu, Dejenaru, Licea şi Iordache îşi vor măsura din nou forţele. La 200 m.: vom avea ocazie să-l vedem pe stadistul Iordache care aleargă din ce în ce mai bine. 400 m.: ne va oferi ocazia să asistăm la un nou duel între Iordache şi Nemeş. Avem impresia că viforistul Lazăr va produce o surpriză.

DEMIFOND

LA 800 m.: Lăpuşan ne va demonstra din nou că e mai bun decât Nemeş.

LA 1500 m.: Aşteptăm să-l vedem pe viforistul Radu Ioniţă care n'a participat la naţionale fiind suferind.

FOND

5000 m. şi 10.000 m. este apanagiul stadistului Dinu Cristea. In urma lui un mare gol. Să-l vedem pe Radu Ioniţă.

ŞTAFETELE

Punctul forte al echipei noastre naţionale constă în ştafete.

Atât la 4x100 m. cât şi la 4x400 m. şi ŞTAFETA OLIMPICA suntem superiori adversarilor noştri.

GREUTAŢI

LA GREUTATE Gurău e speranţa noastră. In urma lui gol. La fel LA DISC. In afară de Havaletz nici o speranţă.

LA CIOCAN suntem bine reprezentaţi de Catană şi Biro.

SARITURI

LUNGIMEA va fi aprig disputată. Sperăm într'o revenire a lui Lungu. La INALŢIME, slab, la TRIPLU SALT Calistrat va căuta să-şi amelioreze recordul. In afară de el: Kreissler este singur care poate depăşi 13.50 m. Einhardt este în revenire. Sperăm că va trece peste 3.60 m. la prăjină.

VERSURI - SPORTIVE

Am primit aceste versuri omagiale pentru admirabilul Ploeşteanu — versuri scrise la un pahar cu vin şi'n acordul de viori — la Dory Park.

LUI «PLOAE»!

Când prindeai mingea'n picior
Panică băgai... de zor
Căci ştiau ce-i aştepta:
„Ploae" — un goal le turna.

GHIŢA ALBU

Pe numele lui GHIŢA ALBU, român unit, din tată şi mamă români. Iar „Colţea" echipa legionară, a fost antrenată de LEGIONARUL Ghiţă Albu. Ca să nu mai fie echivoc.

Dr. JIPESCU

Dela Casa patronală este un emerit sportiv dovedind în special prin tratamentul foarte atent pe care l-a făcut jucătorilor Stere Sterian dela Viforul Dacia.

Campionatul naţional de viteză

Duminecă pe pista stadionului primăriei de albastru va avea loc campionatul naţional de viteză pentru desemnarea celui mai bun alergător de viteză. La această întrecere şi-au anunţat participarea o serie de ciclişti specialişti în fond. Pare curioasă această preferinţă a fondiştilor noştri. Poate că lipsa unor elemente de clasă i-a îndemnat să-şi încerce norocul şi la distanţe scurte. Dintre aşii fondişti singurii cari pot da o replică serioasă şi chiar să producă o surpriză sunt C. Tudose şi I. Gociman ambii dela Pr. Niculae.

Avem impresia că titlul va reveni, totuşi unui vitezist. Credem că N. Dragomir îşi va însuşi campionatul naţional de viteză.

Este interesant de redat palmaresul Campionatului României care se aleargă Duminecă:

1923 — *Ursenescu*
1924 — *Ghebercoff*
1925 — *F. Renich*
1926 — *V. Negrescu*
1927 — *D. Petrescu*
1928 — *V. Dinu*
1929 — *V. Negrescu*
1930 — *M. Antonescu*
1931 — *M. Antonescu*
1932 — *V. Negrescu*
1933 — *M. Antonescu*
1934 — *Gh. Cociş*
1935 — *C. Tudose*
1936 — *C. Tudose*

Din palmaresul de mai sus, se observă că brăileanul V. NEGULESCU şi viforistul M. ANTONESCU, au cucerit campionatul respectiv de 3 ori. Urmează ciclistul C. Tudose cu 2 victorii.

Covoare mari olteneşti
Gherghef 1100 m. p.
Dimiruli
Griviţei, 36

Congresul Jugoslav de chirurgie

Chirurgii Jugoslavi se vor întruni în Congres între 3—4 Septembrie a. c. la Lubliana sub preşedenţia d-lui prof. Dr. Bozidar Lavric *personalitate cunoscută la noi în ţară prin strălucitele operaţii ce-a executat la şedinţele operatori ale Federaţiunei de Chirurgie în Bucureşti.*

La ordinea zilei se va discuta: Peritonita prin perforaţie şi Nefrolitiază.

Preşedinte al congresului Jugoslav a invitat să participe pe d-l Prof. Dr Ion Jianu, *care pleacă astăzi spre Lubliana spre a-şi desvolta conferinţa:* Contribuţiunea personală la construirea unui nou esofag.

D. Dr. Ion Jianu va reprezenta Federaţiunea de Chirurgie a Micei Inţelegeri şi Ţărilor Limitrofe, al cărui Secretar General şi fondator este.

Acest prilej contribuind la progresul ştiinţei este menit, să sporească amiciţia Româno-jugoslavă, să strângă legăturile între statele Micei Inţelegeri şi a acestora cu ţările vecine.

II. Din Eparhia Bucovinei

Crezul nouei conduceri a Fondului Bisericesc

In altă ordine de idei, Fondul nu va mai fi cum spuneam la cheremul lucrătorilor, pe care îi va ajuta totuşi cât mai mult cu putinţă.

Apoi conferenţiarul atinge o chestiune, care strânge inima fiecărui român de faţă: Fondul nu va mai tolera continuarea sistemului de sub vechiul regim, când românul era oprimat, când era socotit neapt şi în minoritate, ca pretext pentru colonizările care nu surogenit apoi. Dacă înainte de anul 1860 Românii erau socotiţi minoritari şi urmările aveau o explicaţiune anumită, astăzi, când este majoritar şi la el acasă este o crimă ca de exemplu la fabrica Falcău, situată într'o regiune pur românească, la 10 gatere să nu existe nici un singur român. Cine îndrăzneşte să afirme că situaţia ar fi tolerabilă, chiar dacă Românului i-ar lipsi complect competenţa, ceeace nu-i cazul, întrucât Românul e suficient de ager la minte ca să substitue pe oricare străin.

Apoi încă un sistem nenorocit care va fi înlocuit este acela, de a se utiliza la exploataţiuni şi în industrii, în locul Românului localnic, lucrători nebăştinaşi, care sunt adesea nu numai străini de regiune, ci şi de naţia noastră. In viitor populaţiunea de pe o vale, va fi utilizată în scopul fixării şi stabilizării ei pe acea vale.

Măsuri pentru utilizarea personalului românesc sunt cuprinse în legea specială care reglementează această materie, dar întrucât legea propune numai şi nu constrânge, s'a dovedit ineficace; Fondul însă o va concretiza prin măsuri la faţa locului, în care scop se va utiliza mâna forte, indiferent de ce se va scrie ori se va vorbi, fiindcă Fondul are un program naţionalist, dela care nu-l poate nimeni abate, şi pentrucă Fondul vrea să favorizeze făţiş astăzi pe Român, după cum Austriacii au favorizat pe vremuri pe alţii. Şi pentrucă vrea să substitue insuficienţele legii pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi, îşi rezervă mâna liberă prin contract, pentru alegerea personalului; alegerea obiectivă şi de acord cu tovarăşul, dar numai în spiritul concepţiilor mai sus schiţate.

Regia mixtă s'a experimentat cu succes de către Fondul bisericesc, în decursul exerciţiului trecut, în tovărăşie cu firma Cazacenco, Surkis et Comp., în numele cărei firme d. deputat Cazacenco care e de faţă, dă referinţe verbale auditoriului, precizând că a întâlnit la Fond numai bunăvoinţă, bună credinţă, şi culanţă, atât în principiu cât şi în detalii.

Conferenţiarul îşi mărturiseşte intenţia că îşi va creia un index de orientare asupra viitorilor tovarăşi, spre a-i tria la finele contractului, în oameni serioşi şi neserioşi, cinstiţi şi necinstiţi etc., eliminând dela viitoarele colaborări pe cei de rea credinţă.

Interesele naţionale pe primul plan

D-sa mai observă că cei cari atacă astăzi Fondul, să nu uite că au sprijinit devalorizarea lemnului celor 221.945 ha. păduri, scoborând preţul până la media de necrezut de 8—40 lei m. cub. Actuala conducere înţelege să fie în ritmul vremii şi a tendinţei noastre naţionale de supravalorificare a tuturor resurselor; şi dacă diferiţi exponenţi ai Statului luptă necontenit pe alte terenuri să supravalorifice cerealele, fructele, etc. Fondul nu uită că cel puţin tot atât de importante cât fructele sunt şi pădurile, şi înţelege să corijeze singur, în ceeace-l priveşte, desinteresul manifestat încă de Stat pentru produsele lemnoase.

Fondul va cultiva relaţiuni cât mai bune cu lucrătorii săi, selecţionaţi prin prizma intereselor naţionale, dar fără nici o alterare a interesului comercial. Va favoriza cooperativele şi asociaţiile româneşti de lucrători fără a se teme de noţiunea asociaţiunii, căci va plăti munca în conformitate cu piaţa, deci în mod echitabil, fără să lovească nici în preţ şi nici în mâna de lucru.

Deci şi aici se va evita preţul fix şi necorespunzător momentului; peste tot locul Fondul se va comporta comercial, şi va fi într'o adaptare continuă.

Lucrătorii şi populaţia din preajma industriilor va fi ajutată prin intermediul acelor cantine şi consumuri înfiinţate pe lângă fiecare fabrică a Fondului, care vând la preţ de cost, eşind de regulă cu deficite prevăzute, care se acoperă dintr'un fond special alocat acestui scop. In felul acesta cele 200 milioane lei cari se cheltuesc cu exploataţiunile, nu vor mai fi însuşite în viitor de speculanţi graţie alimentelor scumpe. Fondul ştie că cele 7 cantine înfiinţate nu vor rezolva problema, dar mai ştie că introduce o concurenţă care va influenţa pieţele locale. La epocile de nevoe, Fondul singur va aproviziona populaţia prin consumuri cu porumb, la preţ de cost. *In plus instalează mori pe lângă fabrici, având deja patru mori în curs de punere în funcţiune, cari mori vor măcina numai contra spezelor elementare de măcinare, fără nici un beneficiu pentru Fond şi fără nici o cotă pentru amortizarea instalaţiunilor, întrucât Fondul nu vrea să fie comerciant şi în relaţiunile lui cu populaţiunea românească vrea să primeze socialul economicului; deci înţelege să piardă băneşte, spre a întreprinde o operă pozitivă de asistenţă socială.* Tot în scop social a impus acele reţineri lucrătorilor de 10 la sută din salarii pentru economii forţate la C.E.C., întrucât ţărănimea bucovineană şi cea românească în general, nu are cultivat spiritul economiei, şi trăeşte mai curând pe credit şi dela zi la zi, spre deosebire de populaţiunea altor ţări, cari dirijează gloria naţiunilor respective, prin importantele tezaurizări pe care le face: exemplul Franţei care n'a părăsit această deprindere, nici în urma pierderii în Rusia, a celor aproximativ 400 miliarde împrumutate şi nerestituite.

Inbunătăţiri în toate domeniile

Incă o preciziune de remarcat este aceia că Fondul înţelege să debiteze materialul în special în fabricile sale, şi numai plusul în fabricile particulare, iar atunci în cele mai convenabile ca preţ şi situaţie. Apol Fondul înţelege să-şi marcheze pentru viitor lemnul, cu un semn special propriu, pentru evidenţierea lui pe piaţa internaţională, deoarece nu-i admisibil ca proprietarul să nu se bucure de notorietatea şi renumele produsului său, care în speţă este cel mai bun pe ţară şi chiar în întreaga străinătate. Din cota de 30 lei pentru debitare, Fondul vrea să-şi îmbunătăţească fabricile cari au astăzi multe insuficienţe. Tarifele căilor ferate forestiere vor fi modificate în mod util comerţului, şi nu vor mai fi apoi schimbate în cursul anului. Fondul intenţionează să convoace conferinţa periodice cu viitorii tovarăşi, spre o orientare comercială unitară, şi înţelege să concureze împreună cu tovarăşii la orice afacere, mergând chiar şi la licitaţiunile parchetelor străine.

La finele conferinţei, din auditoriu d. dr. Lunguleac şi deputat Ardeleanu ridică diferite observaţiuni, rezerve şi temeri, asupra cărora d. consilier Petre Ioan dă apoi referinţe satisfăcătoare pentru toată lumea.

Noi subliniem din ansamblul conferinţei, în special acele pasagii documentare, vrednice a fi citate în „Istoria României Românilor de mâine".

C. RAZMERIŢA

DELA C. F. R.

STANCI PRABUŞITE

Intre staţiile Goioasa şi Asău. de pe linia Comăneşti—Petru Rareş, linia ferată şi şoseaua au fost acoperite cu bolovani şi pământ prăbuşit din munţi.

După câteva ore de muncă circulaţia a fost redeschisă.

REDUCERI PE C. F. R.

Direcţia generală CFR a acordat pentru o sută de persoane cari vor participa la al V-lea congres internaţional de oto-rino-laryngologie ce se ţine la Bucureşti, o reducere de 5o la sută din taxele tarifului tren de persoane, în intervalul dela 13—25 Sept. a. c.

*

Deasemeni participanţii la târgul de mostre din Belgrad. beneficiază, numai la majorare, de o reducere de 50 la sută din taxele tarifului tren de persoane în intervalul dela 11—25 Sept. a. c.

Mărfurile expuse vor beneficia numai la majorare, de o reducere de 75 la sută.

TARIFE ŞI TRANSPORTURI SPECIALE PENTRU FRUCTE ŞI ZARZAVATURI

Direcţiunea generală CFR a dispus ca la taxarea transporturilor de fructe proaspete exportate în Germania. tranzit Polonia, să se aplice taxele fascicolei Nr. 15 A. pusă în vigoare la 15 Noemrrie 1936, la tariful direct de mărfuri român-german.

*

Coletăria de fructe proaspete şi zarzavaturi predate în regiunea Tighina—Corneşti, cu destinaţia Cernăuţi. tranzit Dorneşti spre Rădăuţi, se va expedia numai cu anumite trenuri, formându-se chiar şi colective suplimentare când cantitatea trece de 2ooo kgr.

Inconjuraţi Europa Centrală!

voiajând cu excursiunea colectivă organizată de noi între 14 Septembrie — 3 Octombrie 1937 cel mai instructiv şi confortabil voiaj

Itinerariul Voiajului

TAXA DE PARTICIPARE:

Dela şi până la Bucureşti cl. III-a lei 15.350, cl II-a 17.500
Dela şi până la frontieră cl. III-a lei 14.500, cl. II 16.350
Persoanele din provincie vor putea să ne remită paşaportul prin poştă, iar taxa de participare prin Cec Poştal No. 1256.

Inscrieri şi informaţiuni suplimentare, prospecte, la cerere se vor trimite de către

Secţia de Turism şi Voiaj a „BUNEI VESTIRI"
Bulevardul Elisabeta Nr. 12, et. II — Telefon 4.85.82
Pregătiţi actele necesare paşaportului din timp! Locuri strict limitate.
Călătoria până la Berlin cu vagoane cu paturi.

Participanţii noştri vor putea obţine devizele necesare prin biroul nostru de turism.

In cazuri de balonări de stomac şi intestine, la tulburări renale, biliare, boli de ficat, scaun anevoios spasmodic, la hiperaciditate, arsuri de stomac şi stări nervoase, medicii indică ca cel mai bun mijloc de vindecare, preparatul american „GASTRO D." cu renume mondial.

„GASTRO D." Se află de vânzare la FARMACII şi DROGHERII

Elevii şcoalei navale în călătorie de studii

La 18 August, elevii şcoalei navale au plecat într'o lungă călătorie de studii, pe canoniera „Căp. Dumitrescu", care ţine loc de navă şcoală.

Itinerariul, care va fi efectual până la 2 Octombrie, are următoarea rută: Istambul-Salonic-Pireu-Corfu - Dubrownik - Silenic-Split-Kotor - Patras - Canеea - Beyrut - Rodos - Chios - Istambul-Constanţa.

Canoniera are ca ofiţer superior pe d. căp. comandor Nicolae Cristescu. Comandantul vasului este d. căp. Săvulescu Eugen. Iar pe bordul canonierei mai sunt şapte ofiţeri, şapte maeştri, 30 elevi şi 45 marinari.

In această călătorie se va întoarce şi vizita contratorpilorului „Vauban".

Calendar

Sâmbătă, 28 August 1937

ORTODOX: Cuviosul Părinte Moise Ethiopeanul.

CATOLIC: Sf. Augustin (†430).

SOARELE: răsare 5.35, apune 19.0.

Moare Vasile Alecsandri (1889).

RADIO

Sâmbătă, 28 August 1937

RADIO-ROMANIA
RADIO-BUCUREŞTI

6.30: Deschiderea emisiunii.
7.30: Inchiderea emisiunii.
13: Ora, Culturale, Sport. Cota Dunării.
13.10: Concert de prânz. Orchestra Radio.
14.10: Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.25: Continuarea concertului.
15: Ultimele ştiri.
19: Ora. Mersul vremii.
19.05: Concert de muzică militară — Fanfara şc. pregătitoare de ofiţeri, cond. de lt. Horia Pandrescu.
20.15: Viaţa şi opera lui Baden Powell, de Ion Cornea.
20.35: Vania Scheidewandt: Chitară şi fierăstrău.
21.15: Muzică de dans.
22.30: Sport. Radio-jurnal.
22.45: Concertul de noapte al orchestrei Gică Ionescu-Găină, transmis dela restaurantul «Continental».
23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55: Ultimele ştiri.

Spectacole

TEATRE

TEATRUL CARABUŞ: Elector-Cărăbuş.
GRADINA MARCONI (Teatrul Vesel de vară): Fustele dela minister.
GRADINA ARPA-COLOS: Mătuşica lui Don Juan.
TEATRUL COMOEDIA: Om de încredere.

CINEMATOGRAFE ROMANEŞTI

CAPITOL şi ROXY: Sherlock Holmes cu Hans Albers şi Heinz Ruehmann. Jurnal şi complectare.
ARO: Redeschiderea stagiunii cu Ispita (Le Vandale) cu Edward Arnold.
A.R.P.A.: Parada dragostei şi Adolescenţă.
OMNIA: Macul roşu şi Viaţa Parisiană.
DARLY: Noaptea fericirii cu Lilian Harwey şi Acuzata cu Dolores del Rio.
PALAS-BULEVARD: Contele de Monte Cristo şi Evadatul din Insula Diavolului.
FORUM: Extravaganţa d-rei Bewtt şi Ben Hur.
FEMINA: Istoria se scrie noaptea, cu Charles Boyer şi Comedie colorată.
CITY: Grandoare cu Joan Crawford şi Fiul pierdut cu Luis Trencher.
VOLTA-BUZEŞTI (sala şi grădina): Subjugat de tine şi Dragoste între culise cu Adolphe Menjou.
MARCONI: O dramă în iaegul mării şi Farmecul valsului.
MARNA: Miriam Hopkins, Bărbaţii nu sunt Zei şi Danielle Darieux în Déd…

Jalea sfâșietoare a țăranilor din jurul Albei-Iulia

După așteptări zadarnice locuitorii comunei Ighiu au plecat în coloane de marș la Parchet, Prefectură și Legiunea de Jandarmi, după dreptate

ALBA IULIA. — Ne-am ocupat într'o serie de reportagii despre debandada dela primăria târgușorului Ighiu și starea nenorocită în care se zbate întreaga populație, datorită administrației mizerabile și abuzurilor săvârșite de către acești căpcăuni nebotezați, în tot timpul celor patru ani de guvernare liberală.

Am arătat pe bază de dovezi că excrocul Moise Ilie în complicitate directă cu administrația comunală a furat cu nemiluita și a deslănțuit o teroare care a îngrozit pe toată lumea.

Pentru a pune capăt la toate fărădelegile și a trimite la stâlpul infamiei pe toți acești ticăloși s'au făcut demersuri pe lângă parchetul tribunalului Alba, prefectura județului, reclamând cazul chiar ministerului de interne.

Locuitorii comunei Ighiu când au văzut că interesele oculte ale politicianiștilor stânjenesc cercetările, au alcătuit un memoriu, l-au iscălit și au pornit în coloane de marș să-și spună durerile cari îi sufocă, spre Alba-Iulia. Numărul impresionant de proprietari — din toate partidele politice — văduve de războiu, invalizi, orfani, sărăcimea în întregime care a fost furată în drepturile ei, bătută, scuipată și călcată în picioare a poposit mai întâi la ușile ferecate ale primului procuror Dr. Velican, cu următorul memoriu:

„Subsemnații locuitori proprietari ai comunei Ighiu, jud. Alba, după cele întâmplate în ultimul timp și despre care onoratul Parchet a fost încunoștiințat la vreme, respectuoși venim a vă prezenta în persoană prezentul memoriu, cu rugămintea să binevoiți a dispune cât mai îngrabă soluționarea dezideratelor noastre.

„Avutul și viața cetățenilor nu mai poate să fie asigurată în actualele împrejurări. Se taie viile și livezile de pomi ale proprietarilor, cauzându-se pagube dureroase. (Exempiu Silvestru Morușca, dir. școalei primare, Octavian Anghel, Pop ullius, Popa Gh. C. Ariton, Bârz Florian etc.). Se aprinde fânul în hotar. (Ex. fânul notarului Șantru Gh.).

Jaf și fărădelegi

«Viile sunt jefuite de către pândari. Vitele păstorilor se hrănesc direct și în permanență din avutul proprietarilor, fără ca să se ia vre-o măsură împotriva infractorilor. In acelaș timp păstorii comunali se adună aproape în fiecare zi în casa cârciumarului Popa Vasile, unde li se servește băutură gratuită, de unde apoi pleacă pe străzile comunei provocând scandaluri, bătând și înjunghind cu cuțitul pe primul ieșit în cale, trăgând salve de armă, conturbând liniștea publică și îngrozind pe toată lumea. Menționăm că în casa cârciumarului Popa Vasile, care de altfel este vis-a-vis de primărie și notariat (distanță de cca. 10 m.) se pun la cale cele mai mârșave atentate la viața locuitorilor, de către paznicii hotarului și consilierii comunali în complicitate cu străjerii de noapte.

«Cazul profesorului Gh. Matei care trebuia să fie omorât mișelește în noaptea de 15 spre 16 August a. c. pe când se găsea în casa d-lui Ionel O. Florescu.

«Insăși primarul bate aproape în fiecare zi, fie în piață, pe uliți, în hotar, la primărie, la domiciliu și oriunde are prilejul, amenințând adeseori cu moartea. Cu prilejul împroprietăririlor și a vânzării moșiei Statului român din Ighiu, primarul Moise Ilie a furat cu nemiluita și a săvârșit fals în acte publice. Și toate acestea se petrec în vreme ce comuna nu are școală, biserică, fântâni, drumuri, poduri, punți și toate cele necesare.

«Considerând pe Moise Ilie ca autor moral al tuturor fărădelegilor cari se petrec de câțiva ani încoace, cerem:

1. Suspendarea imediată a primarului Moise Ilie precum și a întregului consiliu comunal.

2. Inlocuirea actualilor guarzi comunali.

3. Inlocuirea păstorilor.

4. Măsuri urgente pentru asigurarea avutului și vieții locuitorilor acestei comune.

„Menționăm că prefectura jud. Alba este în cunoștință de cauză și neluându-se nici o măsură de îndreptare, ne adresăm onoratului parchet, ca fiind ultima instanță de dreptate.

„In caz contrar nu vom lua răspunderea asupra reacțiunii la care suntem în permanență amenințați".

Dela parchet mulțimea s'a îndreptat în cea mai perfectă ordine spre prefectura județului unde a depus d-lui subprefect Vesa copia aceluiaș memoriu, iar de aici s'a oprit în curtea Legiunii de jandarmi cerând aceeași ocrotire și sprijin.

Poporul pașnic și cuminte așteaptă în fiecare zi soluționarea dezideratelor formulate în acest memoriu, mulțumit în conștiința lui că a procedat pe căi legale. Există totuși o fierbere năbușită și trădează o resemnare turburătoare. Vom reveni.

Gh. Matei

Un nou vas românesc

De curând a început o campanie de înzestrare cu noi vase, a parcului nostru de vapoare. Și dacă avem câteva bastimente de călători și mărfuri, tancuri petrolifere avem numai trei.

Acum se anunță că Banca Națională a României, a acordat d-lui I. Zaharia, ofițer de rezervă în marina regală, 160.000 lire sterline pentru achiziționarea, din Anglia, a unui vas petrolifer. Vasul va fi pus în circulație imediat și va purta pavilion românesc.

Tot petrolul nostru este astăzi transportat de tancuri suedeze, norvegiene și japoneze.

Noui vase petrolifere și cât mai multe, iată ce vrem să se facă.

O școală primară din Țara Moților care nu are buget de 3 ani

In comuna Neagra-Turda este o școală în centru și una într'un cătun. Comuna aceasta nu este din cele mai sărace dar autoritățile locale sunt la cheremul trepădușilor electorali cari fac ce vreau cu bugetul comunei. Cei chemați să dea ajutor [illegible] școalei sunt [illegible] și lucrează mână în mână. Pentru ca prim. [illegible] de zile nu s'a alcătuit un buget, neplătindu-se nici chiria localului, nici servitori, nici rechizitele de cancelarie. Intrebăm membrii comitetului școlar cari e alcătuit din: preot, notar, învățător secretar al comit. nu găsesc că o asemenea școală e o rușine? Nu se pot ridica peste interesele personale pentru a ridica această instituție la demnitatea ce trebue s'o aibă? Se găsesc 30.000 lei în bugetul comunei cari sunt duși sub titlul de [illegible] și pentru școală nu se găsește nici un ban? In ce țară și'n ce vremuri trăim? Credem că autoritatea școlară a județului trebue să intervină urgent pentru a pune capăt acestei intolerabile situații. [illegible] până de materialul necesar se va realiza [illegible] avem încă 60 la sută analfabeți dintre [illegible] la școală.

Cine irosește banul greu muncit al populației nevoiașe din țara Moților

CAMPENI. — Cu ocazia târgului care s'a ținut în Câmpeni, am întreprins o anchetă pentru a dovedi procentul mare al negustorilor evrei cari înșeală populația cu mărfuri proaste și scumpe. In ramura manufacturii sunt 3—4 comercianți români localnici și la [illegible] Muncitorii din neamul lui Israel, ocupând locurile cele mai bune în piață pentru cari desigur plătesc bacșișuri bune [illegible] [illegible] înșelătorii [illegible] [illegible] la mari sărbători, fie în zile de târg [illegible] [illegible] [illegible] Țara Moților [illegible] [illegible] Ei e [illegible] [illegible] [illegible] populația [illegible] [illegible] [illegible] comerciale [illegible] [illegible] Autoritățile comunale [illegible] [illegible] [illegible] populației. E o nenorocire faptul că populația satelor noastre a părăsit obiceiul de a pregăti în casă cele necesare îmbrăcămintei familiei. Această frumoasă și utilă [illegible] industrii casnice se datorește scumpirei bumbacului [illegible] ca câștigul minim ce-l realizează populația muncitoare. Odată cu părăsirea industriei casnice dispar și portul românesc cel atât de [illegible] [illegible] la mari sărbători [illegible] Moții [illegible] [illegible] portul [illegible] [illegible] [illegible] Azi Moții pierd portul străbun, deci [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] muncă, vor pierde poate credința [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

In vara asta să mai faceți o călătorie la Satu-Mare.
Să vizitați interesantul târg de Mostre.
Cel mai bun loc de aprovizionare.
15 August — 1 Septembrie.

Cerem suprimarea Ziarului comunist „Vocea Tighinei"

CHIȘINAU. — Am scris nu de mult, că la malul Nistrului — Tighina — apare o fițuică comunistă susb titlul de „Vocea Tighinei".

Și, cu o justificată indignare, spuneam că „directorul" acestei foi este agitatorul comunist Ghidale Cahane — *omul faimosului* Constantinescu-Iași *și aghiotantul bolșevicului* Moise Zipștein.

Am cerut, pe drept, suprimarea acestui „ziar", care ultragiază demnitatea românească, aci, la granița imperiului roșu.

Dar, spre indignarea tuturor românilor, fițuica nu numai că n'a fost suprimată, dar, dimpotrivă, este subvenționată de fostul prefect al jud. Tighina — fanariotul *Velianus* zis *Veleanu*, care a fost dat afară pentrucă, în complicitate cu jidanii comuniști *Ghidale Cahane* și *Abram Șapira*, își bate joc de fondurile județului.

*

Socotim că e prea mult. Se prea tolerează propaganda comunistă între Prut și Nistru! Prea multe publicațiuni — scrise de jidani comuniști, ca jupânul *Ghidale Cahane*, care a fost condmanat pentru *Lese Majestate* — într'o provincie unde scrisul românesc - creștinesc este destul de anemic...

De aceea, încă odată, cerem *suprimarea oficiosului moscovit dela Tighina* dacă încă nu se «poate» proceda la suprimarea întregei prese cu perciuni din Basarabia.

S. F.

In Grecia marinarii români au fost primiți cu entuziasm

ATENA 27 (Rador). — Ziarele grecești salută cu un viu entuziasm sosirea elevilor ofițeri de marină români, pe bordul vasului școală «Căpitan Dumitrescu».

Prin manifestațiuni cordiale și sincere și prin primirea ce li se rezervă, viitori ofițeri de marină români — spun ziarele — își vor da seama de sentimentele de profundă stimă și amiciție ale poporului elen pentru nobila națiune română.

«Eleftheron Vima» scrie între altele: «Vizita viitorilor ofițeri de marină români ne provoacă o bucurie firească, nu numai pentrucă ei se vor găsi în atmosfera cordială a camarazilor lor eleni. ci și pentrucă ei sunt vlăstarele unei țări amice și aliate, față de care poporul elen, a nutrit totdeauna simțimintele cele mai frumoase. Oricând va fi nevoie de a se menține și impune pacea, marinarii români și cei eleni vor lupta cot la cot. Iată deco marina elenă și întreg poporul grec. primesc cu cea mai mare dragoste pe cadeții români, prin cari salută marina României amice și aliate».

Cooperația română la Congresul cooperatist dela Paris

Alianța Internațională cooperatistă a organizat cel de al 16-lea puncte au fost fixate încă dela începutul anului. In consfătuirea comitetului executiv dela Strasbourg, se ocupă de: finanțarea mișcării cooperative; rezultatele anchetei asupra principiilor dela Rochdale și poziția ideilor cooperatiste față de ideile opuse sau de cele cari atrag astăzi masele din diferite țări, cum de pildă: economia dirijată, cea totalitară, etc., sau conceptele economice cu caracter politic.

Cooperația românească va fi reprezentată la acest congres prin d-nii prof. Ștefan C. Ioan, președintele Casei centrale a cooperației; prof. Cesar Parthenju, președintele Băncii Centrale Cooperative; Pr. C. Dron, președintele Centralei de producție, aprovizionare și valorificare agricolă și dr. Aurel Morariu, președintele Centralei de îndrumare, organizare și control. In afară de reprezentanții oficiali, și-au anunțat participarea și alți cooperatori.

Raportul întocmit de Alianța internațională cooperatistă, ale cărui congres al său la Paris, cu ocazia Expoziției internaționale din acest centru. Congresul se ține la începutul lunei Septembrie, cu participarea reprezentanților cooperației din lumea întreagă, întrunindu-se totodată și tineretul cooperator din diferitele țări în prima sa adunare internațională.

Lucrările congresului se vor desfășura între 6 și 9 Sept., iar cele ale adunării internaționale a tinerilor cooperatori între 5 și 12 Septembrie 1937, paralel cu cele ale congresului.

Scutirea de taxa proporțională de 1.40 la sută

Pentru a nu se mai încasa taxa proporțională de 1,40% de mai multe ori, ministerul finanțelor a hotărît să nu se mai încaseze această taxă la exportul cerealelor.

Dovada de plata taxei va fi cerută numai la derivatele cerealelor: făină și tărâțe.

Nave de războiu britanice vor vizita porturile noastre

In cursul lunei Septembrie vor sosi la Constanța și Galați mai multe vase de războiu, sub pavilion britanic, în vizită oficială.

Crucișetorul „DISPATHE" de 4803 tone va veni la Constanța, iar distrugătoarele: DICARUS, IMOGEN, și INGHEFELD, de câte 1400 tone fiecare, vor vizita portul Galați.

Vasele britanice vin în vizită de curteazie și li se pregătesc primiri speciale.

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce. Aparate și articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 33
(Colț cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Hotărîrile comitetului de direcție al Camerei de Muncă

Comitetul de direcție al Camerei de muncă a ținut aseară ședință sub prezidenția d-lui Ilie P. Calciu, asistat de d. secretar general Mircea St. Ionescu.

D-nii Iorgu Th. Rășcanu, președintele secției meseriași, Sterica Pârvulescu, președintele secției lucrători și Gogu Georgescu, vice președintele secției funcționari particulari, au raportat asupra situației secțiunilor respective, arătând activitatea desfășurată pentru aplicarea legislației de ocrotire a muncii.

D. președinte Ilie P. Calciu propune ajutorarea Camerelor de muncă din Chișinău, Constanța și Brăila, cari din cauza bugetului prea mic nu pot activa îndeajuns.

Comitetul de direcție decide, — un ajutor de 300.000 lei pentru cele trei Camere de muncă.

Se ia în discuție situația filialelor Camerei de muncă din Giurgiu, Turnu Măgurele, Alexandria și Roșiorii de Vede și se hotărăște ca pe lângă fiecare filială să fie detașat câte un avocat care să fie în permanență la sediul filialelor la dispoziția membrilor Camerei de muncă.

Totodată s'a decis vizitarea filialelor de către d. președinte și consilierii delegați de comitetul de direcție.

S'a discutat asupra stadiului lucrărilor noului palat al Camerei de muncă și s'au examinat diferite rapoarte în legătură cu această clădire.

Se vor da dispozițiuni biuroului electoral al Camerei de muncă să intensifice activitatea în vederea înscrierei de noui membri în Camera de muncă.

Comitetul de direcție a discutat apoi chestiunea creditului meșteșugăresc luând unele măsuri menite să faciliteze acordarea de credite eftine meseriașilor membri ai Camerei de muncă.

Camera de muncă va întocmi o statistică a tuturor meseriașilor, pe categorii și bresle.

Va fi o statistică de foarte mare importanță, deoarece până astăzi nu avem încă o situație reală a breslașilor noștri.

Chitanțele eliberate contribuabililor trebuesc semnate citeț

Ministerul de finanțe a făcut cunoscut organelor în subordine ca toate chitanțele eliberate de percepții, trebue să poarte semnătura complectă și descifrabilă a celor e poartă răspunderea încasării unor sume de bani.

Semnătura complectă și descifrabilă este obligatorie și legile respective sancționează pe cei ce nu se conformă.

In consecință toate recipisele și chitanțele ce se eliberează trebue să fie semnate cât mai citeț și cu numele întreg al funcționarului care a încasat suma.

Această măsură a fost luată pentru a se identifica funcționarul care a semnat, în cazul descoperirii unei fraude.

Culturile de porumb s'au îmbunătățit

După știrile sosite la ministerul agriculturei situația culturilor de porumb semănat târziu, s'a îmbunătățit mult de pe urma ploilor căzute.

Arăturile se fac în bune condițiuni fiindcă pământul are multă umiditate.

Se lucrează la dezmiriștiri și la semănatul rapiței.

FRUCTELE

Recolta fructelor e de bună calitate. Pentru export vom avea multe mere, din Ardeal și nordul Basarabiei.

VIILE

Viile din regiunea Buzău și Drăgășani au avut de suferit în parte de pe urma grindinei căzute.

FANEȚELE

Fânețele s'au îmbunătățit mult de pe urma ploilor căzute în ultima vreme.

Ministerul agriculturei face o intensă propagandă pentru facerea ogoarelor și pentru folosirea îngrășămintelor chimice.

CONTENCIOSUL LEGIONAR
funcționează zilnic între orele 9,30-11,30 și 18,30-20,30 în strada Imprimeriei No. 3
Toată lumea legionară precum și prietenii găsesc aci un serviciu organizat pentru consultațiuni, procese, notariat.

Pe urmele lui Iuda

Ciocli și dricarii din județul Alba

ALBA IULIA. — Camarazii legionari din jud. Alba au ridicat în ultimii ani o mulțime de troițe și cruci în amintirea jertfei legionare. Suflet din sufletul lor. Suflet din sufletul neamului cu adevărat. Au înălțat altare de închinăciune la răspântii de drumuri și le-au împrejmuit cu straturi de flori. Astăzi grupuri de ciocli hidoși cutreeră satele cu târnăcoapele și lopeți, fără frică de lumina zilei și le ridică din locurile sfințite, iar dricarii le îngrămădesc prin curțile posturilor de jandarmi.

Astfel s'a ridicat până în prezent crucea-monument din comuna Șard ridicată memoriei camaradului Sterie Ciumeti. La fel s'a întâmplat la Ighiu. Deși crucea a fost distrusă până la pământ de a primarului

Moise Ilie, jandarmii au ridicat grilajul și au scormonit adânc după temelia care indica locul unde a existat odată, nu de mult, crucea de piatră ridicată în memoria camaradului Teodorescu.

Celelalte urmează:

Femeile evlavioase și bătrânii topiți în credință îngenunchiază și cu brațele încrucișate spre cer plâng:

— Doamne, nu-i mai răbda!

Gh. M.

Incurajați industria
și
comerțul românesc

MAGAZINUL DE INCALȚAMINTE
Vasile Vasilescu
București, STR. CAROL No. 46
a mulțumit întotdeauna cerințele marelui și variatului public românesc din Capitală și Provincie cu serviciile sale
Aci se încalță studentul și sportivul, legionarul și premilitarul, bogatul și săracul — toată lumea care dorește să aibă o încălțăminte trainică lucrată cu mult gust și eftină.

Restaurant, bodega, berărie
„VIAȚA VESELA"
Proprietar: IONEL CO TEA
Bulevardul Schitu Măgureanu Nr. 6

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare și Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Barăției No. 55 și B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.73/14

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de [illegible])

CUMPARAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 344/59

Articole de voiaj și Vânătoare, Geamantane, Truse, Tocuri de armă cartușiere, zgărzi pentru câini, hămulețe, etc. VINDE EFTIN
I. Tănăsescu
Str. Câmpineanu No. 1. Calea Victoriei No. 95. — Fabrică proprie

GROMEN & HERBERT
S. A.
Fabrici de stofe fine, postav și pături
SIBIU
Sucursale: *BUCUREȘTI, str. Carol No. 11.*
CLUJ, Calea Regele Ferdinand No. 13.

INFORMAȚIUNI

Asociația generală a absolvenților școalelor inferioare de meserii, face cunoscut tuturor absolvenților aflători în Capitală a se prezenta în număr cât mai mare la ședința ce se va ține Duminică 29 crt., ora 9,30 a. m., la sediul asociației din str. Vasile Conta Nr. 16 (cercul ieșenilor), spre a li-se face comunicări importante.

Dr. Grigore Lăzărescu
Medic Primar
al Spitalului Brâncovenesc, și-a reluat consultațiile între orele 4½—6½ p. m.
Boli Interne
Str. Maria Rossetti, 39
Telefon 209/85

Liceul Internat din București, Matei-Voevod 73, Școala și Cultura română, primește înscrieri în toate clasele. In cl. VIII, numai elevi interni cu purtare distinsă. Corigențele între 1—5 Septembrie. Examenul de admitere în cl. I în ziua de 5 Septembrie. Admiterea în cl. V în ziua de 6 Septembrie.

Mâine Duminecă 29 crt. vor conferenția la Frăția Misionară «Patriarhul Miron»: pr. prof. Const. Costache, diacon Gh. V. Nițoiu, d-nii: Toma Culcea și Mihaiu Ștefan. Ședința se începe la ora 3 jum. p. m. în Arenele Romane din Parcul Carol (Expoziție).

Colonia de ucenici, seria II-a, trimisă de Camera de muncă la Slănic-Prahova, se întoarce în București, Luni 30 August, orele 8 dimineața.

Copiii călătoresc sub directa supraveghere a d-lor consilieri Petre Misail și Al. Urseanu.

Părinții și tutorii ucenicilor sunt rugați să vină la Gara de Nord la ora arătată mai sus.

Se aduce la cunoștința secțiilor Asociației generale a profesorilor secundari, că în vederea adunării generale anuale, ce se ține la *Cernăuți în zilele de 10, 11 și 12 Septembrie a. c.*, că ministerul educației naționale, acordă permisie de 2 zile, adică pentru *Vineri 10 Septembrie și Sâmbătă 11 Septembrie*, profesorilor delegați de secții de a lua parte la adunare, justificând la direcțiile școalelor respective absența, cu delegațiile scrise de membrii participanți. Osebit de aceasta, asociația va tipări cărți de participare, care vor constitui și ele un act de motivare a absențelor.

D. prof. Gr. Mladenatz a plecat la Paris, spre a lua parte la lucrările Institutului internațional de studii cooperative. la conferința presei și a educației cooperatiste, precum și la ședințele marelui congres internațional al cooperației.

Invățătorii absolvenți ai Școalei normale «Carol I» din Câmpulung, seria 1907 — au hotărât să se întrunească în ziua de 26 Septembrie la sediul școalei din Câmpulung, pentru a sărbători 30 ani (treizeci) de activitate școlară și socială. Colegii sunt rugați să profite de această frumoasă ocaziune, comunicând adeziunile până la 10 Septembrie a. c. d-lui T. Dumitrescu Firicel, Bulevardul Take Ionescu Nr. 1—3, București

ULTIMA ORA

In fața succesiunii

JOCUL MICILOR PARTIDE

— Manevrele Iunianiste pentru guvernul de alegeri —

Eri am parcurs tot frontul micilor partide, aliniat în așteptare, din care numai două au luat formația de luptă: uniunea agrară și partidul radical-țărănesc. Averescanii deocamdată fac tot același joc secund cu d. George Brătianu.

Am socotit interesant să ne oprim de astădată asupra manevrelor tactice pe care fiecare partid le desfășoară, pentru a câștiga o poziție

D. GRIGORE IUNIAN

cât mai dominantă, în topografia politicei succesorale, unde speranțele desigur, au orizonturi mult mai largi.

FRONTUL POPORULUI

Incă de acum trei ani, d. Mareșal Averescu a operat o interesantă ieșire strategică, reușind să intereseze în lupta organizată contra măsurilor excepționale, partidul liberal de sub președinția d-lui Gheorghe Brătianu, semnând acordul Frontului Constituțional.

Deși la prima vedere atitudinea din urmă a d-lui mareșal Averescu pare puțin paradoxală, față de mijloacele de guvernare cu care a instrumentat ca președinte de consiliu, din punctul de vedere tactic, trebue să mărturisim că la un moment dat, a reușit să polarizeze interesul opiniei publice obosită de permanentizarea nemotivată a stării de asediu.

Pentru partidul liberal de sub președinția d-lui Gheorghe Brătianu, soluția de luptă a d-lui mareșal Averescu prezenta un dublu avantaj: Intâiu un nou și viguros atac împotriva vechii tulpine liberale și doi, asocierea unei mari personalități capabile oricând de a redeștepta curente populare favorabile.

Virtualmente deci, partidul poporului ieșise din pasivitate, grefându-se la un organism politic dinamic și mult mai suplu, deși ideologic păstrează și acesta buchetul anacronismului liberal. Au fost momente chiar, în care d. mareșal Averescu părea a fi arbitrul situației politice și nu odată regimul liberal era pe punctul de a fi răsturnat.

O luptă electorală însă, presupune și o mare desfășurare de forță și mai ales de rezistență. De aceia d. Tătărăscu a biruit.

Astăzi, deși Frontul Constituțional își menține aparent formația de luptă, se pare că d. Gheorghe Brătianu s'a detașat in tatonări personale, lăsând in fața succesiunii din nou singur pe poziție partidul averescan.

UNIUNEA AGRARA

Lipsită de vreo obligație programatică și mai ales de masse electorale, Uniunea Agrară este singura formație care-și permite orice libertăți, executând salturi hilariante pe lângă marile partide.

De altfel, după cum spuneam și eri, gruparea aceasta reprezintă mai mult o serie de interese comune ale Jockey Clubului, polarizate de d. Constantin Argetoianu, gata oricând să vină la putere, purtând ca zestre oricărui cabinet, un geamantam politic de butade.

De aceia Uniunea Agrară n'are nevoe de agitații inutile, de atitudini și mai ales de bătăioase congrese regionale. Jockey-Clubul este poziția de așteptare cea mai bună pe unde trebue să cadă odată într'o lună vreun fost sau viitor fruntaș politic, cu cari d. Argetoianu să combine în eventuale guverne din care are grije să nu lipsească niciodată.

Ca forțe pe teren d. Argetoianu are pe d. Radian în țară și pe d. Marin Stănoiu la Capșa. Astfel marcate cele două tablouri ale mesei de joc, d. Argetoianu poate aștepta liniștit desfășurarea evenimentelor politice.

RADICAL-ȚARANIȘTII

La patru ani după divorțul de național-țărăniști, în care timp d. Grigore Iunian și-a menținut o linie corectă de program partidul radical se recăsătorește cu fracțiunea Dem. Dobrescu, ruptă mult mai recent din aceiași tulpină politică.

Până acum câteva luni radical țărăniștii s'au menținut mai mult pe o linie defensivă, punctată uneori de câte o corosivă ieșire parlamentară a președintelui său. De câtva timp însă, tactica d-lui Grigore Iunian se schimbă pornind atacul împotriva național-țărăniștilor, executând concomitent și regretabile acte de ostilitate față de frontul naționalist.

Se pare că această schimbare de atitudine a fost determinată mai mult de noul său asociat care a antrenat pe d. Iunian într'o luptă inegală ca dimensiune și curent.

In fața succesiunii, nu știm cărui proces de matură reflecțiune apare deodată pretenția d-lui Grigore Iunian, e drept că formulată intermediar, de a fi arbitrul situației formând un cabinet de alegeri prezidat de d-sa.

Dar ce-i mai curios, este că la un moment dat, partidul radical țărănesc și-a putut imagina că aceasta e singura soluție la care se poate opri factorul constituțional.

D. Grigore Iunian, a deziluzionat pe mulți, cari se încăpățânau să creadă în perspicacitatea d-sale.

Unui partid prea mic nu-i e permis nici cel puțin să facă glume, fiindcă spectacolul electoral trebuie să-și mențină acelaș echilibru paradoxal; cei mari au dreptul să glumească, iar cei mai mici au datoria să țină permanent degetul pe frunte, în atitudinea de cea mai adâncă meditație.

Aceasta este în scurt și jocul micilor partide în fața succesiunii liberale.

STILEX

Instalarea d-lui ing. Radu Irimescu ca interimar la ministerul Apărării Naționale

Azi la ora 12 a avut loc la ministerul Apărării Naționale instalarea d-lui ing. Radu Irimescu ca interimar al acestui minister.

D. general Paul Angelescu, fostul ministru al Apărării Naționale și a luat rămas bun dela toți foștii săi colaboratori.

Convocarea Marelui Consiliu Fascist

ROMA, 27 (Rador). — Marele consiliu fascist a fost convocat pentru data de 27 Octombrie, ora 22.

Comitetul central corporativ a fost convocat pentru data de 10 Octombrie ora 11, iar consiliul de miniștri pentru data de 19 Octombrie, ora 10 dimineața.

Vaticanul recunoaște Spania naționalistă

CETATEA VATICANULUI, 28 (Rador). — După audiența de prezentare la cardinalul Pacelli, marchizul de Aycinea, însărcinatul de afaceri al guvernului naționalist spaniol pe lângă Vatican, a declarat că prezentarea scrisorilor sale de acreditare reprezintă «primul pas pe calea recunoașterii Spaniei naționaliste de către Sfântul Scaun».

Lupte violente în Siria

între revoluționari și trupele turcești

300 de femei și copii masacrați într'o Moschee.- Răsculații distrug totul în calea lor

ISTANBUL 28 (Balcan oriente). — Ultimii insurgenți kurzi din Dersim, hărțuiți de trupele turcești au dat o luptă foarte violentă în regiunea Ovadjik.

In cursul acestui atac, șeicul Hassan, fiul șeicului Riza, căpetenia răsculaților kurzi, împreună cu 30 răsculați au fost uciși. Răniții cari au căzut pe câmpul de bătae au fost ridicați după încetarea luptei.

KEMAL ATATURK

Turcii nu vorbesc de pierderile ce ar fi suferit de pe urma acestei lupte. Se pare că ar avea 17 morți și 20 de răniți, cari au fost transportați peste noapte la spitalul din El-Aziz.

Șeicul Riza și ceata sa de credincioși nu au putut fi încă prinși. El continuă să străbată munții și localitățile procedând la numeroase „razii" sub ochii autorităților, care însă nu i-au putut da de urmă.

Iată deci, că toată vigilența autorităților n'a servit mult la rezolvarea chestiunii kurde, ea rămânând încă în realitate „nerezolvată". Soluționarea ei o va aduce poate numai exterminarea tuturor căpeteniilor kurde și dezorganizarea totală a insurgenților.

MAREA EFERVESCENȚA DIN IRAK

ANKARA 29 (balcan oriente). — Informațiuni din sursă autorizată anunță că o mare efervescență continuă să se manifeste în rândurile armatei irakiene. Noui răscoale au izbucnit în garnizoanele din nordul Irakului.

Situația din orașul și regiunea Mossul este nesigură. Locuitorii sunt cuprinși de panică. Se crede însă că în urma măsurilor luate de autorități mișcările insurecționale vor putea fi înăbușite.

— Sute de morții și răniți —

BEYROUTH, 28 (Balcan Oriente). — Mișcarea insurecțională din regiunea Dzezire (Mesopotania siriană) pare să ia proporții îngrijorătoare. Populațiile acestei regiuni compuse din Arabi druzi, Armeni, Turci, Caldeeni, și Nestorieni, s'au coalizat pentru răsturnarea dominației siriană și a forma un stat independent. Revoluționarii au respins 2 batalioane siriene trimise de urgență de autoritățile siriene împotriva lor. Luptele au fost deosebit de violente. Pierderile au fost de ambele părți foarte mari peste 300 morți și 500 răniți.

Răsculații au incendiat satul Amuda, care a ars timp de 2 zile. 500 femei și copii care s'au refugiat în cele 2 moschee din apropiere, când a început atacul, au fost masacrați. Refugiați din regiunile atacate au început să invadeze în teritoriul turcesc. Ei se găsesc în cea mai deplorabilă mizerie, insurgenții prădând și pustiind tot ce întâlneau în cale.

Autoritățile turcești din Mardin au primit instrucțiuni pentru a îngriji de reținerea a 1000 refugiați arabi, cari se găsesc în cea mai mare lipsă.

Dezordini în coloaiile britanice

LONDRA, 28 (Rador). — Agenția Reuter anunță din Monbassa (Kenya britanică):

Ieri s'au produs în oraș noui dezordini. Doi înalți funcționari britanici, d-nii Leslie și Nelsen, au fost atacați de o bandă de arabi bine înarmați. D. Leslie a putut scăpa cu viață numai grație intervenției rapide a mai multor soldați ascari, cari au doborât pe agresori.

Dintre bandiții arabi au fost omorâți 11.

Autoritățile au luat imediat întinse măsuri severe pentru a împiedica repetarea dezordinelor.

Dela Nairobi s'au trimis imediat trupe de întărire, întrucât la Monbassa situația continuă să fie foarte gravă.

Naționaliștii spanioli continuă înaintarea

Noui localități cucerite. Pretutindeni comuniștii se predau

SANTANDER, 28 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Brigăzile naționaliste din Navarra si Castilia, care au făcut ieri joncțiunea, în urma ocupării orașului Santander, au continuat azi dimineață înaintarea spre vest.

La ora 9, avantgardele acestor trupe se găseau în fața portului San Vincent del Barquera, a cărei cădere este iminentă. Unele coloane naționaliste se găsesc la numai 12 kilometri de frontiera provinciei Asturiilor.

Pretutindeni naționaliștii sunt primiți ca liberatori.

Pe frontul de est al provinciei Santander, «săgețile negre» au continuat să înainteze dealungul șoselei Bilbao-Santander, fără a întâmpina vreo rezistență. Se crede că ele vor întâlni mâine unitățile naționaliste plecate în întâmpinarea lor dela Santander.

Dela 14 August, de când a început ofensiva pe frontul basc, naționaliștii au făcut peste 40.000 de prizonieri. Se crede că din armata bască nu a mai rămas decât 5.000 de milițieni împrăștiați prin munți sau în unele sate din interior.

*

BILBAO, 27 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter comunică:

Localitățile de pe coasta dela sud est și est de Santander, cari se mai aflau în mâinile trupelor guvernamentale au fost cucerite de naționaliști.

Naționaliștii controlează de azi după amiază șoseaua Bilbao—Santander.

*

SALAMANCA 28 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

Comunicatul oficial al Marelui Cartier General naționalist declară că pe frontul dela Santander naționaliștii au ocupat portul Santona, unde s'au predat 11 batalioane republicane.

Comunicațiile între Santander și Bilbao funcționează normal.

Pe frontul Aragon au fost respinse cu mari pierderi toate atacurile date de inamic.

Se desminte că republicanii ar fi în apropiere de Saragossa.

Intr'o luptă aeriană dată în apropiere de frontul Aragon aviația naționalistă a doborât 8 avioane republicane.

*

BILBAO, 28 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas anunță că postul de radio naționalist a transmis știrea că a fost arestat d. Robert Alvarez, fost guvernator civil republican al provinciei Santander.

Postul de radio a mai comunicat știrea că membrii comandamentului militar republican din Santander au sosit la Gijon pe bordul unui submarin guvernamental.

*

BILBAO 28 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Postul de radio naționalist declară că trupele naționaliste continuă să ocupe satele din regiunea Santander, recoltând o mare pradă de războiu.

Au fost capturate 250 camioane automobile și 200 mitraliere.

In cursul operațiilor s'au făcut circa 50.000 prizonieri.

Moscova sprijină China în războiul contra Japoniei

Noui transporturi de trupe. Războiu de lungă durată

MOSCOVA, 27. (Rador). — Agenția Tass anunță din Shanghai că în cursul zilei de eri consulatul general japonez s'a plâns consulatului general sovietic că în localul gol al consulatului sovietic se aprinde noaptea o lumină, care servește drept semnal și punct de reper pentru trupele chineze.

Consulatul japonez amenință, în cazul când lumina ar reapare, să dispună bombardarea consulatului sovietic de către trupele japoneze.

STALIN

Tass subliniază că, în răspunsul său, consulatul sovietic din Shanghai a relevat acest demers ca o provocare, împotriva căreia a protestat energic. De altfel, teritoriul pe care se află consulatul general sovietic se găsește sub stăpânirea trupelor japoneze. Integritatea consulatului incumbă deci acestora.

Agenția Tass mai adaugă că nimeni nu mai locuește în clădirea consulatului, astfel încât „demersul este o provocare ce tinde a jefui consulatul sovietic din Shanghai, așa cum s'a făcut și la Tientsin.

JAPONEZII RAMAN LA LOTIEN

Atacurile repetate ale japonezilor în regiunea Lotien arată hotărîrea acestora, de a se menține în această regiune. Deocamdată, numărul soldaților japonezi debarcați în această regiune nu trece de 15.000.

Trupele japoneze continuă să mai ocupe localitatea Cianhkopan. Nicio schimbare nu s'a produs la Hankeu, iar la Putung și Nankau e liniște.

Totalul trupelor japoneze care se află la gurile fluviului Yang Tse nu trece de 15-16.000 de oameni.

*

SHANGHAI, 27 (Rador). — Agenția chineză Central News anunță:

Importante lupte s'au desfășurat la Fanhsin, la 25 de kilometri de Shanghai, pe linia Peking-Hankeu.

In ziua de 24 August, 6.000 de japonezi, sprijiniți de o puternică artilerie și de 17 avioane, au atacat pozițiile chineze. Trupele chineze au respins atacul. Japonezii au pierdut peste 3.000 de oameni.

*

SHANGHAI, 28 (Rador). — Prima luptă navală între vasele de războI chineze și japoneze s'a dat azi în apropiere de coastele provinciei Cekinag.

Un contratorpilor japonez a atacat un vas de războI chinez în fața portului Tungciau, scufundându-l.

Alt complot comunist descoperit la Istanbul

ISTANBUL, 23 (balcan oriente). — Nici n'au trecut zece zile de când a fost descoperit complotul comunist dela Ankara, că altul a și fost descoperit la Istanbul. Se pare că acest complot pus la cale de către comuniști trebuia să izbucnească în acelaș timp cu cel dela Ankara, reușind în acest mod — credeau comuniștii — să producă mari turburări în toată Turcia. Planul pus la cale a eșuat însă, Autoritățile fiind sesizate la timp, au procedat la numeroase arestări. Printre cei arestați se găsesc și 19 miniștri bine cunoscuți.

Ancheta continuă, ea căutând să stabilească în care măsură, acest complot îndreptat împotriva siguranței statului se datorește agenților sovietici. Autoritățile turcești prevăd noui arestări. Siguranța generală a statului, păstrează însă cea mai mare tăcere asupra acestei conspirații pusă la cale de comuniști atunci când toată atențiunea era concentrată asupra marilor manevre ale armatei turce din Turcia Orientală.

Poliția poloneză a arestat 120 țărani greviști

VARȘOVIA, 28 (Rador). — Poliția a arestat 120 de țărani din districtele Kilecze și Lodz, în special, acuzați de a fi atacat pe polițiști cu pietre și alte corpuri contondente în timpul recentei greve agricole.

In ciocnirile ce s'au produs atunci între greviști și polițiști s'au înregistrat mai multe cazuri de deces și răniri grave.

ECOURI ȘI POLEMICI

De câteva zile «Adivor» și-a găsit o nouă ocupație, aceia de a «pune la ambiție» Anglia.

In multe și felurite articole d-nii Burăh, Calman, bubi și ceilalți membrii ai diverselor triburi semite explică Angliei dece trebue «să nu se lase», să pună la respect pe Mussolini, să pună la punct pe japonezi, să dea o bătae lui Franco ș. a. m. d.

Aflăm că impresionați de «tiribilile» argumente ale domnilor Burăh, bubi și Colman miniștrii englezi au hotărât ca au să intervie peste tot, numai așa ca să dea satisfacție lui «Adivor».

Printr'un jurnal al consiliului de miniștri, ministerul aerului și marinei a fost autorizat să îndeplinească formele de expropriere necesare măririi aeroportului dela T. Severin și înființării aeroportului la Tg. Mureș.

Printr'un jurnal al Consiliului de miniștri, ministerul agriculturii a cedat din proprietatea C. A. P. S. un teren în suprafață de 1000 ha. la Vădeni pentru folosirea lui la culturi de orez.

E o adevărată plăcere, să citești comentariile presei jidovești referitoare la capitularea Santanderului.

„Adevărul", „Lupta", „Facla", „Lumea Românească" se străduesc să-și convingă cititorii că la Santander n'a fost o victorie.

Cel mai comic e un oarecare Andreiescu de la „Lumea Românească" care declară candid... cel puțin până acum timpul a lucrat pentru republicani, Intr'adevăr, până acum, într'un an de războI republicanii n'au pierdut decât Irun, San-Sebastian, Toledo, Malaga, Bilbao, Santander. Așa un băiat deștept mai rar!

Ziarul «Mișcarea» a deschis focul într'o chestiune de onoare pentru politica românească. După termenii în cari se anunță, campania pe chestiunea stărilor excepționale promite să imprime acestui început de sezon politic un ritm trepidant și o temperatură foarte ridicată. Isbucnirea oficiosului georgist cade tocmai în momentul celei mai înduioșetoare idile democratice între guvern, sărindar și național-țărăniști, adică între forțele... democratice de la noi. Se stabilise, într'adevăr, o emoționantă armonie pe chestia consituțională, a principiilor democratice etc... uitându-se, printr'o tacită înțelegere, rușinea stărilor excepționale.

Campania aceasta *trebuie* să ducă la rezultatul urmărit. Să fie ceva mai mult decât un protest platonic, protocolar. Este examenul oamenilor politici din arena vieții noastre publice. Il vor trece oare?

Marele Voevod Mihai s'a înapoiat eri după amiază în Capitală, venind dela Eforie.

D. Ion Mihalache se află la Sinaia.

Marți seară va avea loc la Sinaia un dineu și o recepție în cinstea d-lor Stoiadinovici și Krofta.

Recepția va avea loc în sala casinoului, iar dineul la Hotel Palace Vor lua parte toți membrii guvernului.

După ce conferința Micei Ințelegeri va lua sfârșit, d. Victor Antonescu se va întoarce în Capitală.

La 7 Septembrie d-sa va pleca la Geneva pentru a lua parte la lucrările consiliului Ligii Națiunilor.

D. Vasile Sassu ministrul justiției se va întoarce în țară săptămâna viitoare venind dela Karlsbad unde și-a petrecut concediul.

Cu venirea d-lui Sassu încetează interimatul d-lui Cancicov la ministerul justiției.

Cu numirea d-lui col. D. Băeșianu în postul de prim-procuror al Curții de casație și justiție militară, se va face o mișcare în magistratura militară.

Lucrările judecătorești pentru constituirea cărților funduare datorită intervenției d-lui Aurelian Bentoiu, subsecretar de stat la justiție, au fost intensificate.

D. ministru M. Negură va pleca astăseară la Timișoara, unde va lua parte la Adunarea generală a cooperativelor din regiunea Banatului.

M. S. Regele Carol al II-lea a cumpărat din Anglia un foarte frumos Yacht.

Caracteristicele noului vas sunt următoarele: deplasament în încărcare 2085 tone; în descărcare 1620 tone.

Viteză economică de 12 noduri și raza de acțiune 4500 mile.

Aviatorul Bâzu Cantacuzino a sosit în țară cu trenul.

El a renunțat la mult trâmbițatul raid în jurul lumii.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY Nr. 2. TELEFON 3.26.68 Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE